TAKSA PLAĆENA U GOTOVU

NAŠA GOSPA LURDSKA

SV. ANA POUČAVA BL. DJEVICU MARIJU — NASLIKAO MURILLO

DEVETO GODIŠTE 1936 BROJ 7

CRKVENA GODINA

SRPANJ 1936.

1. S. Presv. Krv Isusova. Spomendan presv. Krvi, cijene našega spasenja. Vjernicima se toplo preporuča čitanje zlatne knjižice: Slava Presv. Krvi, od blage uspomene biskupa dra Josipa Langa, izdanje Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol, broj 29.

Prva srijeda. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

2. Č. Pohod Bl. Djevice Marije. »Marija uniđe u kuću Zaharijinu i pozdravi Elizabetu«.

Prvi četvrtak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta.

3. P. Leon II. papa.

Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolstva molitve i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi presv. Srca prema nama.

4. S. Berta, djevica.

Prva subota. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl Djevice, bez istočnoga grijeha začete, da Joj zadovolje za nanesene uvrede.

5. N. 5. po Duhovima. — Ćiril i Metodije, biskupi, ispovjednici, najzaslužniji vjerovjesnici među slavenskim narodima, osnivači staroslavenske književnosti i bogoslužja, slavenski apostoli. Staroslavensko bogoslužje sačuvano je najviše kod nas Hrvata. Pisano glagolicom, u našem starom jeziku, sačuvano je u rimskom obredu u senjskoj i krčkoj biskupiji, te nekim dalmatinskim i istarskim krajevima; pisano starom ćirilicom, sačuvano je u istočnom obredu kod naših grkokatolika.

S današnjim danom svršavaju ljetošnje jubilejske proslave svete Braće. — Vjernicima se osobito preporuča moliti se u nakanu za sveto Sjedinjenje.

Prva nedjelja. — Oproštenja kao na prvi petak. Potpuno oproštenje mogu osim toga dobiti članovi Bratovštine sv. Krunice i Apostolata sv. Ćirila i Metodija.

6. P. Izaija, prorok. On je tako živo opisao Isusov život unaprijed nekoliko stotina godina, da ga neki sveti Oci nazivlju Evanđelistom Staroga Zavjeta. Muku Isusovu opisuje, kao da je gleda već svršenu.

7. U. Vilibald, biskup. — U neslavenskim krajevima sv. Crkve slavi se danas spomen sv. Ćirila i Metodija.

Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

8. S. Elizabeta, ud. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

9. Č. Brcko, biskup. — Potpuno oproštenje kao jučer.

10. P. Amalija, djevica.

11. S. Pijo I. papa.

12. N. 6. po Duhovima. Hermagora i Fortunat, mučenici. Sv. Hermagoru pod imenom sv. Mohorja napose štuju Slovenci.

13. P. Margarita (Biserka), djevica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

14. U. Bonaventura, biskup i crkveni učitelj iz Reda sv. Franje. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv Franje.

15. S. Henrik, ispovjednik.

16. Č. Gospa od Karmela. — Crkva preporuča svojim vjernicima pobožno nošenje karmelskoga škapulara. Nebeska je Majka obećala svima onima, koji pobožno nose taj škapular, da će ih čuvati od vječne propasti. Vjernicima pak, koji uz to obavljaju post ili propisane molitve obećaje **Bl. Djevica, da će im duša u prvu subotu nakon** smrti povesti u nebo.

Članovi Bratovštine karmelskoga škapulara mogu dobiti potpuno oproštenje. U crkvama, u kojima je ova Bratovština osnovana, mogu uz obične uvjete dobiti potpuno oproštenje svi vjernici, kolikogod puta posjete crkvu i mole na nakanu svetog Oca.

17. P. Aleksije, ispovjednik.

18. S. Kamilo, ispovjednik, zaštitnik umirućih.

19. N. 7. po Duhovima. — Vinko Paulski, osnivač Družbe Milosrdnih sestara. — U njihovim crkvama mogu vjernici dobiti potpuno oproštenje prema uvjetima dne 16. o. mj. spomenutima.

20. P. Ilija, prorok.

21. U. Prakseda, djevica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

22. S. Marija Magdalena, uzor pokore i ljubavi prema Gospodinu, utješni dokaz, kako se i najveći grešnici mogu obratiti.

23. Č. Apolinar, biskup, mučenik.

24. P. Kristina, djevica, mučenica.

25. S. Jakov, apostol. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

26. N. 8. po Duhovima. Ana, majka Bl. Djevice. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, i uz obične uvjete vjernici, koji barem triput u tjednu zajednički mole Gospinu krunicu.

27. P. Pantaleon, mučenik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

28. U. Inocent i Viktor, mučenici.

29. S. Marta, djevica, sestra Lazarova, koja je u svojoj kući ugostila samoga Gospodina.

30. Č. Abdon i Senen, mučenici.

31. P. Ignacije Lojolski, ispovjednik, osnivač Družbe Isusove i velebnoga pokreta duhovnih vježbi. — Vjernicima se toplo preporuča obavljati duhovne vježbe. Upute daje Dom Duhovnih vježbi za muške (Zagreb, Jordanovac, br. 110), za ženske (Zagreb, Vrhovec, 45), za duhovne vježbe po selima: Centrala nadbiskupske Katoličke Akcije, Zagreb, Kaptol, broj 31.

U isusovačkim crkvama mogu vjernici dobiti potpuno oproštenje prema uvjetima dne 16. o. mj. spomenutima.

D. H.

OVOGODIŠNJE HODOČAŠĆE U LURD

Dne 10. kolovoza (augusta) kreće i ove godine naše hodočašće u Lurd. Ovo je XIV. hrvatsko lurdsko hodočašće. U Lurd se dolazi 13. kolovoza ujutro, a odlazi iz Lurda 16. uveče. Na povratku se obavlja zadnja pobožnost u Padovi na grobu sv. Antuna.

CJELOKUPNI TROŠAK ZA OVO HODOČAŠĆE IZNOSI DIN 3000. U toj je svoti uključena: zajednička putnica, vožnja vlakom, dobra hrana od Zagreba do Zagreba tri puta na dan, stanovanje u prvorazrednim hotelima, prevozi iz kolodvora u hotel i natrag, vožnja autokarima kod razgledavanja gradova i sve napojnice.

HODOČAŠĆE TRAJE OD 10. DO 20. KOLOVOZA. Putnica je zajednička, pa pojedini hodočasnici nemaju s njom posla. Činovnici imaju dopuštenje od svojih ministarstva za ovaj put. Svaki će hodočasnik dobiti za ovo putovanje samo jednu tiskanicu, koju će mu potpisati sreski načelnik.

Prijave se primaju najkasnije do 15. srpnja (jula), ali s prijavom treba poslati Din 1000 kao kaparu. I ta se kapara vraća onima, koji bi odustali od puta u roku barem 10 dana prije samoga puta; odbijaju se dakako samo već načinjeni troškovi dopisivanja.

Prijave se šalje na: STALNO VODSTVO LURDSKIH HODOČAŠĆA, ZAGREB, KAPTOL BROJ 29.

NAŠA GOSPA LURDSKA

GODINA IX. UREĐUJE Dr PAVAO LONČAR BROJ 7.

OZDRAVLJENICI SE VRAĆAJU OPET U LURD

Sv. Pismo nam pripovijeda o Isusu i teškim neizlječivim bolesnicima gubavcima ovu zgodu: »Kad je Isus putovao u Jerusalem, prolazio je posred Samarije i Galileje. I kad je ulazio u neko selo, srete ga deset gubavih ljudi, koji staše izdaleka. I podigoše glas govoreći: Isuse, učitelju, smiluj nam se! I vidjevši ih, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima! I kad su pošli, očistiše se. A jedan od njih, vidjevši, da se izliječio, povrati se slaveći Boga iza glasa. I pade ničice pred Njegove noge i zahvali Mu; i to je bio Samaritanac. Tada Isus prozbori i reče: »Nijesu li se očistila desetorica, a devetorica gdje su? Zar se ni jedan ne nađe, koji bi se vratio i dao slavu Bogu, nego ovaj tuđinac?« I reče mu: »Ustani, idi, tvoja ti je vjera pomogla« (Luka 17, 11).

Tako nam i samo sv. Pismo svjedoči, da su ljudi često veoma nezahvalni za najveća dobročinstva, koja im Bog iskazuje. Ne nađu često za potrebno ni to, da se Bogu zahvale ni onda, kad im udijeli tjelesno ozdravljenje, za kojim su toliko vruće čeznuli. Nije dakle čudo, ako Bog zatvara svoje uši i ne sluša takove, kad ga drugi puta u nevolji za što mole.

Lurdski ozdravljenici

Nije to tako kod lurdskih ozdravljenika. Oni se ne zahvaljuju samo kod kuće za udijeljena dobročinstva ozdravljenja tjelesnoga i duševnoga. Oni se, po mogućnosti i svake godine vraćaju u Lurd, da se opet pokažu i mole pred svojom dobročiniteljicom Gospom.

Jedni dolaze i prijavljuje se ponovno i ponovno u lurdskom liječničkom uredu, da se vidi, kako je njihovo ozdravljenje trajno. A drugi se ne prijavljuju nikome zato, da ne budu izvrgnuti tisućama očiju znatiželjnoga svijeta, da ih do dosade ne ispituju i natežu, kako je to bilo s njihovom bolešću i ozdravljenjem.

Baš zato je i teško pobrojiti sve ozdravljenike, koji se vraćaju svake godine u Lurd. Dopisnik lurdskih Gospinih novina I. M. Hutin piše u tim novinama 17. svibnja ove godine, da je on sam u Lurdu susreo prošle godine 57 takovih ozdravljenika. Od toga je bilo 13 njih, čije se ozdravljenje dogodilo godine 1934. i proglašeno je 1935. godine. A 44 su ozdravljenika iz prijašnjih godina. Dakle u svemu se povratilo u Lurd prošle godine 57 ozdravljenika, da Bogu dadu hvalu i lurdskoj Gospi za primljene milosti. Među njima bilo je veoma zanimivih osoba. Samo da ih nekoliko predstavimo.

Gospođica Julija Marija Caudon

Gospođica Caudon, rodom je iz Falesa. Bolovala je 23 mjeseca na kroničnim nesvjesticama i neizlječivoj paralizi (uzetosti), koja se povećavala iz dana u dan. Doveli je u Lurd neizmoglu i ubijenu. I nenadano je ozdravila u trenutku prigodom procesije s presvetim oltarskim Sakramentom 22. kolovoza 1895. Među ozdravljenicima, koji su bili prošle godine u Lurdu, ona je najstarija i po vremenu, otkada je ozdravila i po staračkoj dobi. Ona se vratila u Lurd u dobi od 85 godina. Uživa dakle dar ozdravljenja već preko 40 godina. Ona je tako dugi niz godina zahvalni svjedok milosti Božje i zagovora Marijina, koji je stekla u Lurdu!

Gabrijel Gargam

Gargam nije bio u Lurdu samo prošle godine. Njega vide u Lurdu svake godine od njegova ozdravljenja hodočasnici, koji se tamo nađu, kad dolazi francusko narodno hodočašće. A to bude svake godine između 18. do 25. kolovoza. Po 30 do 40

tisuća Francuza dođe tom zgodom u Lurd. Imali smo priliku, da takvom zgodom gledamo Gabrijela Gargama, kako ponosno stupa u procesiji i nosi pred njome zastavu francuskoga narodnoga hodočašća.

On je ozdravio u Lurdu prije 35 godina na dan 21. kolovoza godine 1901. prigodom procesije s presvetim oltarskim Sakramentom. Dogodilo to se u času, kad su njegovi susjedi bolesnici mislili, da je već mrtav na svom ležaju. On je bio unesrećen prigodom jednoga sudara vlakova. Uslijed toga bio je toliko sgnječen, da mu je cijeli donji dio tijela zamro, bio ukočen i bez osjećaja. Hranili ga pomoći gumene cijevi. Nastupilo je sušenje hrptenjače i mišičja. Liječnici ga sasvim napustili. A kad je u trenutku ozdravio, ustanovilo je to 60 prisutnih liječnika. Do danas je zdrav i bodar.

Gargam dakle zauzima vrlo zanimljivo mjesto među ozdravljenicima. On je danas starac. Lijepa je i visoka pojava. U Lurdu ga možemo vidjeti, kako s poslužničkim remenima na leđima stoji na uslugu bolesnicima, koje prenaša marljivo iz bolnice u kupe, pred spilju, na sv. Pričest, k sv. Misi, na mjesto, kuda prolazi procesija, s presvetim oltarskim Sakramentom, i opet u bolnicu.

Augustina Ogol

Gospođa Augustina Ogol rodom je iz grada Kraona. Kad smo godine 1927. bili u Lurdu, slušali smo predavanje o lurdskim ozdravljenjima. Na koncu predavanja pozvao je predavač naprijed jednu ozdravljenicu, koja je ozdravila u Lurdu godinu dana prije toga. Nastalo je neopisivo veselje, kad je pred nas stupila gospođa Augustina Ogol. Ona je bolovala 14 godina. Trpila je od neke silne velike izrasline u utrobi, koja se neprestano povećavala. I to je imala biti njezina smrt. Liječnici se nijesu usudili operirati. Došla je u Lurd godine 1926. u takovom stanju, da već nije podnosila a ma baš nikakve hrane.

21. kolovoza uronili je u čudotvornu lurdsku kupku. Osjetila je u taj čas, da se oslobodila nekoga velikoga tereta. No potpunoma je ozdravila poslije podne toga dana kod procesije s presvetim oltarskim Sakramentom tako, da je mogla sama ići u bolnicu, gdje je odsjela.

Danas je Augustina Ogol zdrava i jaka. Ona se vraća u Lurd svake godine i ondje pomaže bolesnike, kao njihova bolničarka.

Lucijan Belaš

Lucijan Belaš je rodom iz Tuluze. Njegovo je ozdravljenje čudesno i rijetko. Ozdravio je kao 21 godišnji mladić od sušičave hrptenjače. Bilo je to godine 1922. Cijela je njegova obitelj živjela bez vjere tako da nitko nije bio ni kršten. Čuo je da mnogi u Lurdu ozdravljuju. Porodilo se u njemu pouzdanje u Gospu. U tri dana primio najveće milosti od Gospodina zagovorom lurdske Gospe. 6. listopada je kršten, 7. je primio sv. Pričest pred Gospinom spiljom u Lurdu. A 8. listopada je ozdravio. Najprije se okupao u čudotvornoj vodi, i odmah je mogao hodati. Zatim je potpuno ozdravio istoga dana na procesiji s presvetim oltarskim Sakramentom. Dne 9 listopada su liječnici ustanovili, da njegovoj bolesti više nema ni traga. Vratio se zdrav kući. To je tako djelovalo na njegovu obitelj, da su se svi obratili i pokrstili.

Lucijan Belaš dolazi svake godine u Lurd u mjesecu listopadu s listopadskim kruničarskim hodočašćem. Tada nosi i kupa bolesnike. Inače živi u Tuluzi u južnoj Francuskoj kao udesitelj glasovira.

*

To je samo nekoliko slika lurdskih ozdravljenika, koji se vraćaju u Lurd. Zahvaljuju ondje Bogu i Gospi za udijeljene milosti. Oni nam svjedoče svojim ozdravljenjem, kako je dobar Bog, naš Spasitelj u presvetom oltarskom Sakramentu i kako se Njegova presveta Majka materinskom ljubavi brine za svijet i prizivlje ga k Bogu i k sebi bilo tjelesnim bilo duhovnim hodočašćima. Diže naše pouzdanje i krijepi svetu vjeru, koja nam je jedini čvrsti i sigurni štap i obrana u današnjim teškim vremenima.

Dr. P. Lončar

SVETIŠTE MAJKE BOŽJE U BREZJAMA
najveće slovensko Gospino proštenište, kao što je kod nas Hrvata Marija Bistrica

LURDSKOJ GOSPI

O bijela, Lurdska Gospo, ja se danas slomljen pred Tobom
na koljena bacam i otvaram Ti boli svoje duše.
Pogledaj to trnje ružnoga grijeha, kojim je svijet
okovo moje srce. Njega mi vihrovi strasti guše.

Ti vidiš, da i ružne močvare donesu lijepi cvijet,
koliko nam tek zemlja, more i svemir ljepota daju,
a moje tijelo samo za praznim užicima teži,
njemu često tako tašte želje kao zvijezde sjaju.

Kod svakog svog čina ja namjesto Boga tražim sebe,
kako malo imade u mene žara za Kristovu stvar!
Kad sam vidio, gdje slave grijeh, nisam se protivio,
podlo sam prignuo glavu. Oh, da nisam i sam pao bar!

Ja sam strven od boli i s rastuženim srcem kajem se.
Grješan sam i nijesam vrijedan, da sâm dođem pred Boga,
Tebi se utječem, Majko moja, — bijela Lurdska Gospo,
pomozi mi, zagovori me kod Boga, kod Sina svoga!

Gospodin Te je proslavio u Lurdu i pokazao je,
da te voli više od sviju svetaca. Ti si mu draga,
Ti si mu najdraža, jer si mu Majka. O budi, Najsvetija,
i meni žalosnome griješniku majka dobra i blaga!

Pa kad sva priroda svojim krasotama slavi Gospoda,
ne daj, da u svemiru budem jedini taj najgori smet,
koji se diže na Stvoritelja! Učini, bijela Gospo,
i sa mnom čudo: da ne griješim više, da postanem svet!

R. Kadlec

ŽIVOT BLAŽENE DJEVICE MARIJE

4. POHOD ELIZABETI

(Nastavak)

Sumrak se spuštao na bregovitu Judeju. Silazio je u dolinu kao ljubičasta magla. Sunce je zalazilo. Večer se spuštala i na zadnje karemske kuće podno brežuljaka. Vrtovi su oživjeli i postali svježi kao zelene uvale. Kamenje je svjetlucalo poput ogledala i odrazivale se na uzvisini zadnje zrake sunca.

Karem leži na podnožju gorovitog lanca, koji zasjenjuje podnožje brežuljaka. Srebrnaste masline i terebinthe sa blještavim lišćem širile su zrakom miris svoga lišća, ugrijanog ljetnim danom.

Vinogradi su po obroncima istjerali bujne vitice. Žito, povezano u nejednake i stisnute snopove na goloj zemlji, redalo se po strmim visočinama. Pred noć, između tihih i napuštenih polja, po bijelom krivudavom putu, koji silazi čak u dolinu, vraćahu se skupine ljudi umornim korakom kući. Vraćahu se u šutnji, kako to pristaje gorštacima. Kamenje, koje je padalo sa stijena, kotrljalo se sasvim u dolinu. Samo je ta buka prekidala tišinu kraja.

Večernja svježina rasprostrla se po dolini na izmaku dana. A Marija, koja je prešla kamenitu Samariju, Jeruzalem i divnu Judeju, pozdravi Elizabetu ušavši u Zakarijinu kuću.

Djevica stane između vratiju. Svijetlo, koje je rasvjetljavalo prag, potpuno Je osvijetli. Kuća je nestala u tami. Kad se pojavila mlada djevojka, Elizabeta se je uzbudila i ostala nepokretna. Nije ni dovršila započete kretnje, željna da pronikne blistanje djevičanskog oka.

Kad je došla, da Je pozdravi, njezine oči odrazivahu potpuno nutarnje zadovoljstvo radi svršenog čuda. Odrazivahu sav veseli mir sređenog života, sve blaženstvo Božje dobrote postavljene u jedan život.

Tada se Elizabeta približi, da vidi iz bližega radosnu Djevicu. Njihova se lica primaknuše i skoro su se dotaknula, bez i jedne riječi. Marija je stajala na pragu svijesna svoje duševne snage.

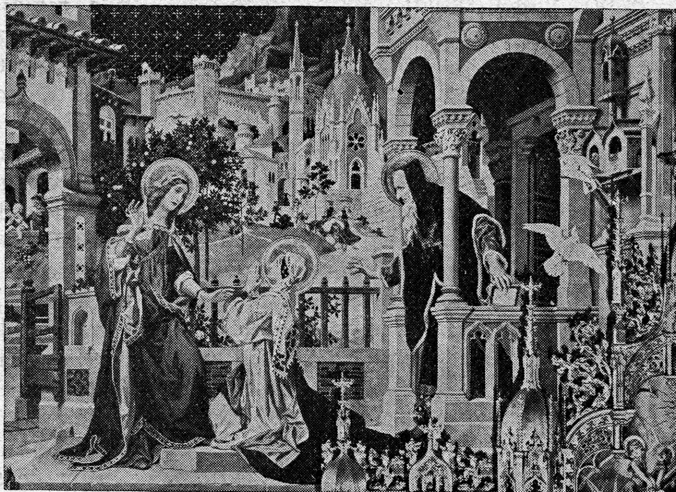
Božanski bijaše pokraj nje, božanski bijaše u njoj. Riječi bi bile zaista slabe, da izreknu ono, što je neizrecivo. Jedva su ove dvije žene izmijenile pozdrav. Zatim u vremenu, koje ne bi mogle procijeniti, jer vrijeme nestaje, kad se duša razlijeva od punine, njihove su se misli stopile u šutnji. Ovako se razumješe mnogo dublje i bolje nego govorom. Izbjegle su tako teške nesporazumke. Međutim uzbuđenje razriješi napokon Elizabetine usnice: »Odakle mi ovo, da Majka moga Gospodina dolazi k meni?«

Čudo utjelovljenja pojavi se u Elizabetinim očima. Tako, da joj to Rjevica nije ni otkrila, da nije ni pomislila, da se tim slavi, a Elizabeta se evo poklonila.

Čudo se dovršuje bez buke, bez riječi, bez vanjskih obreda i bez dugih molitava. Djevica ostane nekoliko časaka oklijevajući na pragu. Uskolebala se malo radi nenadanog pozdrava poslije tolikoga puta. Progovorila je samo obične pozdravne riječi. Ali i po drugi put je iznenađena. Ona je nosila Gospodina, a to se je vidjelo. Zar svi njezini udovi bijahu prožeti božanskim dahom, koji stanovaše sada u njoj? Zar nije ona različita od neuke djevojke, kakova bijaše jučer? Zar unutarnje zadovoljstvo promjenjuje čak i svakidašnje pokrete. Je li ova punoća, koja tijelo steže u svoj uzani oklop i koja razveseljuje dušu dotle da uništi znanje o vremenu, je li ona poprimila vidljivu pojavu u ljudskim očima?

Ali Elizabetine oči ne bijahu više ljudske. Dar vjere upravo se očitovao u njima. Krist, još u grudima svoje majke, nije čekao da dođe među ljude, da ih prosvijetli. On radi već tada, kad bijaše još sakriven i nepoznat. On stvara ovaj tajnoviti pogled, kojega će dati ljudima krjeposnim i dobre vjere. Elizabeti ponavlja čudo utjelovljenja. Daje se duhu ove žene neposredno prianjanje uz vjeru. Ona ne sumnja o Kristovoj prisutnosti u Marijinoj osobi kao što ni Djevica nije sumnjala u riječ anđelovu.

„ODAKLE MENI OVO, DA MAJKA MOGA GOSPODINA DOLAZI K MENI?" uskliknula je Elizabeta, kad joj je Bl. Djevica Marija došla u pohode

Slika pohoda Marijina Elizabeti, koju je u crkvi Gospinoj u Loretu na hrvatskom oltaru na trošak biskupa Štrosmajera naslikao slikar Ljudevit Seitz

U ovom času Marija i Elizabeta znadu o Njemu bolje i više, nego najtvrdoglaviji umnici i mislioci, koji ne vjeruju.

Dar vjere proširuje biće, širi osjećanje onoga, što dolazi od Najvišega. To je osvojenje božanskoga, koje dira u srce i spaja svaki pokret duše. To je doticaj istine, koja ne podnosi posrednika.

»Odakle mi ovo, da Majka moga Gospodina dolazi k meni?« Tako ovim riječima izražava Elizabeta veliko djelo dara vjere.

Ona se služi istim anđeoskim riječima: »Blagoslovljena ti među ženama«. I ko bi se tomu čudio? Djevica također nije više u stanju, da se čudi. Ta utjelovljenje Božje već je djelo na putu. Izražaj djevičanskog lica je miran. Božje riječi, ponovljene ljudskim glasom, ne čude više Mariju.

Ona ih razmišlja po drugi put kao da ih nebeski poslanik još izgovara. Ovaj božanski blagoslov je za Nju nastavak Njezina čuvana života.

Krist nije sišao u Djevicu iz Nazareta ni Njezinom samovoljom ni izborom, kojega bi slabe duše promatrale sa oštrom zavisti.

Zar bi moglo biti, da ruka pravednija od svih posluša prolazni hir i pusti svoj izbor slučaju, kao da baca kocku za onim, što treba da odgovara njezinom božanstvu?

Može li biti, da je ovaj izbor zbog prolaznog zadovoljstva, zbog slučajne naklonosti jedne duše? A da se nije mislilo na sve žene, koje su već bile u Izraelu, a sada se nalaze u grobovima? Da se ne misli na one, koje bi došle tijekom vijekova? Zar bi Krist po nepromišljenom i nerazboritom redu izabrao onu, koja je trebala biti »blagoslovljena među ženama?«

Dar vjere uklanja u Elizabetinom duhu sve ove ljudske razloge. Toga se ona nije ni dotakla. Ona vidi Boga izvan svih časova, i potpuno svijesnog u svim časovima. On je poznao sve do zadnje žene, koje će doći u vijekovima. On znade zasluge svake pojedine i njihova je krjepost ocijenjena.

Nije učinjen samovoljni ni hiroviti čin. Nije bacana kocka. Ali Bog, koji ima moć i savršeno znanje, poznao je Djevicu kao »ženu, koja treba da bude blagoslovljena među svima«.

Nijedna zasluga neće se nikad približiti zasluzi Djevice iz Nazareta. To Joj je rekao anđeo, kad ju je pozdravio, to joj ponavlja danas Elizabeta: »Jer gle, kad dođe glas pozdrava tvoga u moje uši, zaigra dijete od radosti u mojoj utrobi«.

Marija prepozna ovdje znak, koji joj je anđeo dao u času utjelovljenja. Ona se osjeća drugačijom, nego onih dana. Njezino napredovanje je lakše. Ona već ne treba znak, koji Ju je nekada prisilio, da s oprezom pita.

A Bog vidi u svojoj sluškinji prvo oblikovanje crta svoga lica.

»Zaigra dijete od radosti u mojoj utrobi«. Pozdrav Kristov prati Marijin. On je također došao u Karem, nošen u njoj, ali već otkrit.

Krist je došao da traži svog prvog učenika. Pred noć, kad nestaje dan u mračnoj kući, koja rado primi putnika, u ljubičastoj dolini, gdje su tajnoviti bregovi. On je došao da duh Ivana Krstitelja pozove već iz grudiju njegove majke. To će on kasnije činiti među ribarima. On će to učiniti sa Matijom, kad će ga odijeliti od njegove kukavne carinarnice jednom jedinom riječi: »Dođi«. A Matija se pokori bez riječi, da bude svjetlonoša svijetu.

On dotiče Ivana Krstitelja svojim božanstvom prije nego je djetetova volja bila razvijena. I dijete zaigra, odgovarajući na poziv.

»Blago tebi, što si vjerovala, da će se izvršiti, što ti je kazao Gospodin«.

Riječ je nadahnuta. Elizabetina riječ je ista ona, koju će Krist reći pred Tominim nevjerovanjem: »Toma, ti si vjerovao, jer si vidio. Blaženi oni, koji vjeruju, a ne vidješe«.

A to su oni, koji su pustili, da Božja ruka djeluje u njima; oni koji jednoga dana dotaknuti mišlju vrhunaravnoga, nisu zatvorili vrata i prozore pred njom. Sretni oni, koji su rastvorili svoju dušu, svoje ruke, svoje oči i svoju kuću mogućnosti božanskoga.

»Jer će se izvršiti što je kazao Gospodin«.

Priredio **I. Stuparić**

NE RUGAJ SE SVEĆENICIMA

Bilo je to u svibnju god. 1893. U nekom vestfalskom selu petorica seljaka, članovi općinskog vijeća sjedili su u stražnjoj sobi svoga gostinjca i sastavljali pismo na školsko poglavarstvo. Svrha njihove molbe bila je, da za svoju općinu dobiju drugog učitelja. Sadašnji im je bio iz raznih razlog neugodan. Tijekom razgovora svrne jedan od njih govor i na starog mjesnog župnika. Župnik je bio slab i slomljen, ali dobar dušobrižnik. On je već mnogo jada i nevolja podnio u sukobima između crkve i države radi svojih vjernika. Usprkos toga našlo se zanovijetala, koji su ga rad svašta kudili. Prije svega upisivali su mu u zlo, što je u rodu s omraženim učiteljem.

I najrječitiji među seljacima predloži zlobno, da se na koncu njihove molbe stavi dodatak: »Ako dobijemo novog učitelja, mi smo spremni za uzvrat odreći se našega župnika!«

Samo se jedan od te petorice tomu opirao. — »To je gadna sramota«, izjavi on ljutito. — »Stidite se što tako govorite o našem dobrom i vjernom župniku, kao da se ovdje radi o kakovoj prodaji stoke! Ja to ne potpisujem!«

Drugi su se smijali. Ali on udari o stol i šakom zaprijeti. Tada potpisaše samo četvorica. Njihovoj molbi bude tijekom godine udovoljeno. Ljudi su dobili novoga učitelja. Stari župnik je šutio na uvredu, koja je svuda bila poznata. On je još i onako imao samo malo godina života.

A što se dogodilo s onom četvoricom potpisnika onoga pogrdnoga dodatka? Oni su bili svi vrlo sposobni i promišljeni gospodari. Točno su vršili svoje crkvene dužnosti i držali se dobrim katolicima. Samo jedno im je bilo nepoznato, naime, da Bog ne dopušta grditi ne samo Sebe, nego i svoje službenike. Oni su vjerovali doduše vršeći površno svoje pobožnosti, da Bog hoće svima dobro i da vodi knjigu o svim dobrim djelima. Samo nisu htjeli znati, da On isto tako točno i nepogrješno bilježi svaku sramotu nanesenu Njegovom svećeniku. Bog ne popušta nikad ni u kakvim prilikama nekažnjeno ono, što se učinilo onomu, koji mu je kroz čitav život vjerno služio, koji se borio za spas neumrlih duša — u svojim rukama nosio tijelo Njegovog presvetog Sina. Najmanje pak zaboravlja, kad se ruže ruke, koje su ostarile i smalaksale u službi Božjoj. To je ona točka, u kojoj Bog, usprkos svoje dobrote, uvijek pokazuje neumoljivost i strogu pravdu.

Ona četiri seljaka pristupala su višeput u godini k sakramentima. Ali nijedan nije

na svojem smrtnom času imao kod sebe svećenika!

Prvi je, deset godina kasnije, pao u neki mali potočić, koji bi jedva mogao naškoditi djetetu. On je međutim bio star i nemoćan — i utopio se. Bilo je to jedne tamne jesenske noći, pune strave.

Drugoga, koji je uvijek volio pune stolove, udari kap upravo, kad je sjedio kod dobre gozbe. Čelo mu klonulo na rub stola i napunjena viljuška ispala mu iz ruke. Tako ga nađoše njegova djeca.

Treći je za života bio marljiv radnik i osjećao se još vrlo krepkim. Usprkos toga preteče i njega nagla smrt. Kad je jednom, naskoro iza onih pogrda, išao preko svojih usjeva, popusti pod njim tlo i on duboko padne u neku jamu. Naskoro zatim on umrije, a da nije iz usta svećenika čuo ono utješno »ja te odrešujem«, premda je stanovao posve blizu crkve.

Sada je preostao još samo četvrti. Njega je hvatala tjeskoba radi otvorenog šaputanja o kazni Božjoj. On je išao u svoje stare dane još marljivo u crkvu. Nenadano mu se razvio rak u grkljanu i brzo je svršio. Često se ispovijedao i pričešćivao. Samo, kad se približio njegov zadnji čas, bili su liječnik i svećenik nemoćni. Nesretnik nije mogao primiti Popudbine, jer ga je oteklina naskoro ugušila. On je nekad bio govornik u onom društvu.

Stari župnik bio je tada već odavno mrtav i da je to išlo po njegovom dobrom srcu, ne bi njegovi župljani nikad pretrpjeli tako strogu kaznu.

Najčudnije u ovoj zgodi jest smrt petoga seljaka, koji nije potpisao onu tužnu rečenicu. Kod njegove smrti bio je prisutan euharistijski Spasitelj. Htio je očito da pokaže, kako nagrađuje njegovu plemenitost, kao što je kod drugih kaznio nezahvalnost i potcjenjivanje. Dogodilo se to ovako. Pozlilo je nenadano ovomu plemenitomu čovjeku, a čas prije je otišao župnik na neku svećeničku skupštinu. Rođaci su telefonirali na sva okolišna sela, ali nažalost i njihovi dušobrižnici su se odvezli na onaj sastanak. Tjeskoba i smetenost obuze dobre ljude. Žene su plakale. Ali gle tko je to stupio iznenada u sobu? Posve mlad svećenik sin prijatelja bolesnikova, koji je tek pred tri dana slavio mladu Misu i htio se na putu pretstaviti nekadašnjim svojim prijateljima. Njega su obavijestili susjedi o bolesniku. I on je odmah donio iz crkve Tijelo Gospodnje. Veselje staroga časnoga seljaka bilo je veliko. Umro je sretno i zadovoljno nakon što je primio obadva sakramenta. I tko je prije toga u selu još i sumnjao u prijašnje nemile slučajeve, vidio je sada jasno i očito, da tim ravna viša Volja.

Nikako ni pod koju cijenu ne valja biti u društvu onih ljudi, koji izdaju i blate svećenike naše svete Crkve.

Jer vrijeđanje svećenika kao službenika Božjega, jest vrijeđanje Boga, a to se ne zaboravlja.

Priredio: *Mirko Strah*

NE ĆU SE MIJENJAT

Ne ću se mjenjat za kraljevsku krunu
Jer grimiz ću božanski imati ja,
Toga će dana biti sve lijepo
I sunce će mi Božje ljepše da sja.

Jer piti ću krv iz kaleža zlatna
Za hranu ću dobit Gospoda svoga,
I reći ću svima, svima ću reći
Da u svome srcu imadem Boga.

A grudi će moje svetište biti
Vječno će svijetlo u njima da gori
I nitko mi ne će oteti moći
Što ljubav je Božja može da stvori.

Jure Blažević

DANAŠNJI OBRAĆENICI

Današnje bi se doba moglo nazvati »doba obraćenja«. Toliko naime obraćenja Crkva katolička nije imala od svojih prvih početaka, koliko imade danas. I u tom je slično naše doba sa počecima Crkve. A zašto je to tako? To je samo odraz one unutarnje borbe u svakom čovjeku, između duše i tijela, između višeg, duhovnog i nižeg, sjetilnog čovjeka. Ili će čovjek služiti duši ili tijelu. Ne može jednom i drugom, jer je već i Krist rekao, da se ne može služiti Bogu i Mamoni. Odraz te borbe vidi se i u svijetu.

Dok je u srednjem vijeku bila samo jedna Crkva, nije se vidjela tolika razlika mišljenja, duh je vladao nad tijelom. Ali kad se obijesni čovjek istrgao ispod vlasti Crkve, i sam sebe postavio na to mjesto, naime da sam sebi i svojim grijesima sudi, stvorila su se dva tabora. To se najbolje u današnje vrijeme vidi. Na jednoj strani Katolička Crkva sa svom svojom naukom, a na drugoj strani kojekakve vjere, sljedbe i pokreti. Na jednoj vječni Bog, a na drugoj bijedni ljudi, koji bi sebe htjeli učiniti bogovima. Jasno da sada iskače veličina jedne, a i sva bijeda druge strane.

Zato oni ljudi koji su s druge strane, a koji imaju dobru volju, obraćaju se k Bogu, da ih primi. No oni to sami ne bi mogli učiniti. Milost radi i sada kao što je i nekada. Ona uhvati, kad se čovjek najmanje nada, i na takvom mjestu gdje je mislio da ga nikad neće zateći. Jedna slučajnost, jedna zgoda, i čovjek se nađe na pravom putu. Od lutanja i vrludanja po stramputicama prispije na pravi put, koji vodi k Bogu, cilju naših čežnja. A baš je tu čežnju izrekao veliki obraćenik sv. Augustin u par riječi: »Stvorio si nas za sebe, i nemirno je srce naše, dok se ne smiri u Tebi.«

I ove velike opreze mišljenja i vjerovanja, i ovaj metež u svijetu upotrebljava Bog tako, da se toliko ljudi obraća. Bog hoće da Ga ljudi traže, i zato se prividno sakrio. Ljudi to osjećaju i doista Ga traže. Pogledamo li okolo po svijetu, uvjerit ćemo se o tome. Možda kad bi upitali te ljude šta traže, ne bi nam svaki znao odgovoriti točno što traži, ali bi sigurno rekao, da mu nešto nedostaje.

I u toj strahovitoj žurbi traženja mnogi stradaju, tako da ne postignu svoj cilj. Tražeći naime zaustave se na jednoj stvari, koja nije cilj, a oni misle da je. Tom stvari hoće da utaže onu neizmjernu žeđ, koja ih je prisilila da traže, ali je ne mogu, jer se ne može utažiti ta žeđ jednom prolaznom stvari. Ta naša duša hlepi za neizmjernim, za Bogom, i ničim se osim Njega ne zadovoljava.

Evo ovu čežnju osjetili su u svojoj duši obraćenici i tražili su čim će tu težnju umiriti, dok nisu našli konačno rješenje u katoličkoj Crkvi. Druge su im crkve sve davale, slobodu mišljenja, apsolutnu neovisnost morala, popuštale su njihovim strastima, ali sve to nije moglo da utaži njihovu čežnju. Ona je uvijek nešto više tražila, tražila je Boga, a to im osim kat. Crkve niko ne daje. Zato upravo u ovo zadnje vrijeme ima toliko obraćenja.

Primjeri obraćenja.

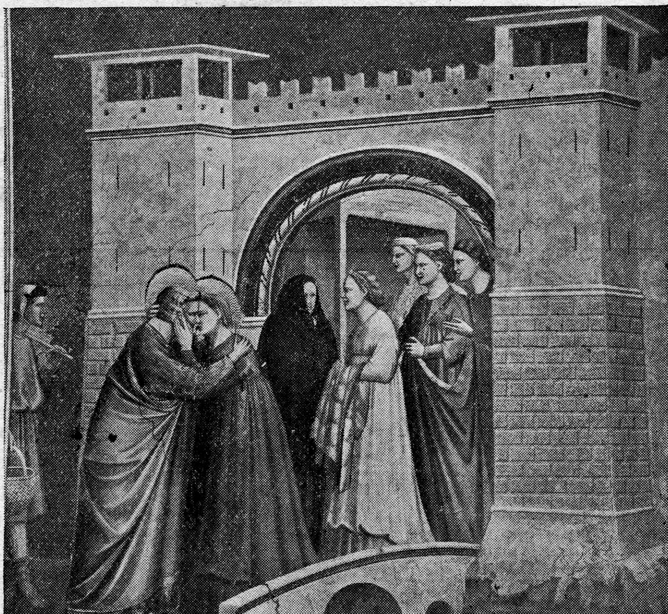
Da ovo nisu samo prazne riječi potvrditi ćemo činjenicama. Nedavno je izašla u Njemačkoj knjiga von Severin Lamping: »Menschen die zur Kirche kamen« (»Ljudi koji su došli k crkvi«) i odavle ćemo prenijeti nekoliko odlomaka.

U uvodu on veli: »Nema nijedne vjere, koja može pokazati tako mnogo i tako znamenitih obraćenika kao katolička. I bila bi cijela čitulja, kad bi se htjelo nabrojiti samo imena poznatih ličnosti, koje su u zadnjem deseteljeću postale katolici. Jasno je, da mogu brojčani dokazi biti različno vrijedni. Ali ako inovjernici, nakon dugog proučavanja, i uz cijenu najvećih ličnih žrtava, postanu katolici, tada u tom leži jaka obrana katoličke istine.

U Engleskoj prijeđe u Katoličku Crkvu godišnje 11—12.000 ljudi. Posljednjih godina bilo je preko 12.000. Od smrti glasovitog anglikanskog obraćenika i kasni-

SUSRET SV. ANE I SV. JOAKIMA U JERUZALEMU

Iz knjige „Marijin vrt" od Julija Zejera, gdje je u obliku romana opisan cijeli život Bl. Djevice Marije

U jednoj staroj crkvi u Padovi naslikao slavni slikar Giotto (Đoto)

jega kardinala Johna Henrya Newmana († 1890.) vratilo se k Majci Crkvi u samoj Engleskoj oko 900 protesantskih svećenika...

U Njemačkoj se uspinje broj obraćenika iz godine u godinu. Svake godine prelazi ovdje 10 do 11.000...

U Sjedinjeni Državama kreće se broj obraćenika okruglo oko 40.000. Obe zadnje godine donijele su rekordni broj od 50.000 prijelaza... Od obraćenika bilo je 115 liječnika, 126 odvjetnika, 45 što aktivnih što prijašnjih članova Kongresa, 12 guvernera i eksguvernera, 180 oficira vojske i mornarice, 206 pisaca, muzičara i ostalih na kulturnom području znamenitih ličnosti.

Ali ne samo u tim zemljama. Po cijelom svijetu nalazimo obraćenika. Nisu to ljudi samo iz najnižih staleža, kako bi netko mogao misliti nego ima tu pače iz najviših krugova. Tu nalazimo grofova, knezova, slobodnih zidara, protestantskih i anglikanskih svećenika, pisaca, umjetnika, bankara, komunista itd. itd. I mi Hrvati, imamo svoje obraćenike, koji dolaze u prvi red svjetskih obraćenika. To su nedavno preminuli Dr. Hinko Hinković i Milutin Cihlar Nehajev. Šteta je samo što su tako rano umrli, pa nisu dospjeli da opišu povijest svojih obraćenja.

Što nalaze obraćenici u katoličkoj Crkvi?

Šta osjećaju ovi ljudi u Katol. Crkvi? Šta misle, koja ih čuvstva podilaze? Neka odgovori na to jedan sam obraćenik: »Meni, koji sam se sakrio u naručaj Majke Crkve, sve su se želje ispunile. U njoj sam našao, što mi je nedostajalo. Mir? Da, ali još više — istinu. Sreću? Da, ali još više — istiniti život. Slobodu? Da, ali još više — duh odricanja, koji više cijeni slobodu od nje. Zadovoljstvo? Da, ali po žrtvi. U Katoličkoj sam Crkvi iskusio kako sam malen, a kako je velik naš Spasitelj. (Dr. Sam. Atkinson).«

Možda će ko reći, da taj nije iskusio životne radosti, pa je zato tako zadovoljan u Crkvi. Poslušajmo zato, što kaže svjetski prvak u trčanju 100 m. Crnac Ralph H. Metcalfe: »Uistinu je veliko zadovoljstvo, kad se na trkalištu odnese pobjeda nad najboljim trkačima svijeta. Sretan je čas, kad se dozna da je dostignut rekord u trčanju, ili pače da je oboren. Ugodne su radosti koji prate športsko natjecanje sa drugima. Laskavi su novinski izvještaji, koji se, naravno, rado čitaju,

iako se do njih ne smije puno držati. Ali ni sve ovo, ni časti, ni štovanja, koje su mi se iskazivale, jer sam slučajno kao trkač imao sreću, ne mogu se usporediti sa zaista radosnim doživljajem, kojeg sam doživio, kada sam prvi put potpuno očutio sreću, da sam katolik. Ja sam u svojoj vjeri našao novu sreću, i nenaslućenu utjehu u svojim molitvama«.

Vidi se, da su i najveće radosti što ih svijet nuđa ništetne, kad se uporede s radošću koju Bog daje. Ali zašto se onda svi ne obrate Katoličkoj Crkvi? Dva su tomu razloga.

P r v i je što ljudi, koji su izvan katoličke Crkve imaju kojekakve predrasude. A osim toga kolaju nemoguće priče, kojima se ljudi odvraćaju od katoličke Crkve.

Stari su Rimljani bili krivo poučeni i zlo su samo čuli o nauci Apostola. Zato su mislili, da se kršćani klanjaju magarećoj glavi, da ubijaju ljude i njihovim se mesom hrane, itd. A sa te točke nisu se maknuli, ni današnji tobožnji napredni ljudi. Samo je u tom razlika, da smo mi 19 vjekova u povijesti naprijed!

D r u g i j e r a z l o g, loše vladanje mladih katolika. Koliko i koliko leži krivice baš na njima. Inovjerci videći tu mlakost, drže da nije ni vjera bolja, kad odgaja tako svoje vjernike. I nama je tako teško katkada razlikovati samu nauku, za koju znamo, da je dobra, od osobe koji tu nauku propovijeda. A kako li je onda njima, koji ne poznaju tu uzvišenu nauku, nego sude po vanjštini! Mnoge, koji su već bili na pravom putu k obraćenju, odvratio je od toga loš primjer. Kolike li odgovornosti! Zato, već radi njih morali bismo biti revni katolici, i tako sudjelovati na proširenju Crkve, ako nećemo da po nama dođe sablazan.

Zavolimo stoga još većim žarom našu svetu vjeru, budimo revni katolici, jer što gori to i pali, pa će se i naša revnost prenijeti na druge »da i oni slave«, kako Isus kaže, »Oca vašega, koje je na nebesima«. Tada će inovjerci, videći našu revnost, htjeti da upoznaju vjeru, koja odgaja takove ljude, da i oni pristupe k njoj. A koliku će nam zahvalnost iskazivati obraćenici, kad znaju. da su po nama postali sudionici neizmjerne sreće. Velika će biti naša plaća, koju će nam Bog dati, već na ovoj zemlji, a puninu plaće dati će nam u nebu.

Stj. Bulat

TKO JE PRAVI RODOLJUB?

Velikog su irskog državnika Windtorsta pitali za njegovu oporuku. Odgovorio je: »Dušu ostavljam Bogu, tijelo domovini, a srce, s r c e d a j e m p a p i n s k o m R i m u«. Ove bi se riječi morale staviti kao grobni natpis svakom pravom rodoljubu. One bi morale biti njegova oporuka. To znači: svaki čovjek treba da živi tako, da bi na koncu svoga života mogao uistinu reći: »Čitav svoj život sam radio za Boga, domovinu i Crkvu. Pa i sada, na koncu života, ostavljam njima ono, što mi još jedino preostaje: dušu, tijelo i srce.

Upravo po tom, koliko je netko katolik može se prosuditi i njegovo rodoljublje. Možda će se komu činiti, da to nije posve točan zaključak. Ali ako pogledamo, što uči katolicizam o rodoljublju i ako preletimo samo malo našu slavnu povijest, najstariju kao i noviju, vidjet ćemo što sve n pr. imadu Hrvati da zahvale katolicizmu. I svatko će morati da prizna, da samo dobri katolici mogu biti dobri rodoljubi. I obratno da loši katolici redovito nisu nikakvi rodoljubi, nego su samo prečesto na štetu i sramotu domovini, jer su prečesto rodoljubi samo tako dugo, dok im to koristi. Radi vlastite koristi su spremni da svoju narodnu svijest svaki čas izdaju i zataje.

No još više od loših katolika domoljublju su na štetu različni nevjernici, komunisti i k o j e k a k v i m o d e r n i p o g a n i, ljudi bez prave vjere i poštenja. Tko je danas radi vlastite koristi izdao pravoga Boga, kojega propovijeda rimokatolička Crkva, sigurno je, da će sutra,

ako mu to bude na korist, izdati i svoj narod. Tko je iz straha pred odgovornošću i sudom za svoja djela skinuo pravog Boga s neba, sigurno je da nema poštenih nakana, jer se boji davati račun o svojim djelima. Pošten se čovjek nikada ne boji položiti račun o svojim djelima, jer nema zašto da se boji, a ovi moderni Božji neprijatelji upravo svojim strahom pred odgovornošću dokazuju, da ne misle pošteno.

Zato u redovima svih tih bezbožaca i krivobožaca nema mjesta sinovima hrvatskoga naroda, jer ti nesretnici potkapaju temelje, na kojima je počivala kroz tisuću i više godina snaga hrvatskog naroda. Na kojima počiva ta snaga i danas. Pod tim se temeljima misli katolicizam našega naroda i duboko poštenje kojim se hrvatski narod kao izrazito katolički odlikovao kroz čitavu svoju povijest. Ti su temelji tako čvrsti da su Hrvati, premda su dosta malen narod i premda su u svojoj prošlosti morali trpjeti, možda više nego ikoji drugi narod, po katolicizmu i svojem vjerskom poštenju sačuvali ime i svijest sve do danas. A može se reći, da je ta svijest upravo danas jača, nego li je bila ikada u prošlosti. Zato je dužnost svakog kome je stalo do napretka svog naroda — a to smo svi mi — da te temelje njegujemo u sebi i da ih učvršćujemo u drugima; da nastojimo da budemo sami dobri katolici i da tu misao propovijedamo i drugima, jer smo uvjereni da ćemo tako najviše koristiti svome narodu.

Kakvo mora biti rodoljublje?

Pogledajmo što znače za hrvatski narod dobri katolici i katolicizam uopće, pa ćemo shvatiti kako je potrebno, da i kao Hrvati budemo propovjednici katoličke nauke u sebi i u drugima. — Katolicizam uči, da je ljubav prema narodu i domovini usadio u ljudsku narav sam Bog. A čovjek katolik je dužan, da se tome pokori, da ljubi svoj narod i da radi za njega. Ljubav prema narodu je dakle dužnost svakog katolika, člana tog naroda. I njegova vječna sreća ovisi među ostalim i o tom, kako je izvršio tu dužnost.

Izašlo je n o v o izdanje molitvenika

„KRUH NEBESKI"

To je najrašireniji hrvatski molitvenik, u kojem su sve molitve, što ih svaki katolik treba. A uz to je sada dodan još i mali katekizam, pa zato treba da se ovaj molitvenik odsada još više raširi te da ne bude nijedne katoličke kuće bez njega.

UKRAŠEN JE VRLO LIJEPIM SLIKAMA

Cijena 15 dinara

Izdalo ga je

DRUŠTVO SV. JERONIMA U ZAGREBU

Ta se ljubav prema narodu, kako uči katolicizam, ne smije gubiti u praznim riječima i vikanju, nego mora da bude d j e l o t v o r n a, to znači: katolik kao rodoljub mora biti spreman da u običnim prilikama žrtvuje za narod nešto od svoje koristi. A u teškim, po narod opasnim časovima, mora da se sav dade u službu naroda. Mora da stavi na kocku osim vjere i poštenja i život samo, da pomogne svome narodu.

Dalje uči katolicizam, da ljubav prema narodu treba da bude n e s e b i č n a. To znači, katolik mora ljubiti narod i raditi za njega bez obzira, da li mu taj rad donosi koristi ili štetu, čast i priznanje. Mora biti uvjeren, ako ovdje i pretrpi nešto radi svoga rodoljublja, da će ga zato nagraditi u vječnosti Bog, čiju je zapovijed nesebične ljubavi prema narodu nastojao da točno ispuni.

Nadalje mora biti ljubav prema narodu t r a j n a. Katolik mora ljubiti narod u njegovoj sreći i nesreći, mora da radi za njega bez obzira na to da li mu narod priznaje zasluge ili ne, da li je narod u sebi pošten ili je iskvaren i nepošten. U slučaju, da je narod iskvaren, treba ga ipak ljubiti, ali mrziti narodne mane. I ljubav će se prema narodu očitovati tada u nastojanju i radu, da se narod oslobodi svojih mana i da se riješi svih onih, koji zlo djeluju na narod bili to komunisti sa svojim bezbožnim nakanama, razni lihvari, koji sa neutaživoj žeđi za novcem narod izrabljuju ili bezbožnici, koji ga kvare.

Zatim mora biti ljubav prema narodu p o š t e n a i i s k r e n a, a to znači: katolik će raditi za narod i u javnosti i u privatnom životu. A ne smije biti farizej, koji će u javnosti razglasiti svoj tobožnji rad za narod, a u potaji će raditi protiv naroda i biti njegov izdajica kao što danas rade nažalost mnogi naši ljudi.

Poštena i iskrena ljubav prema narodu zahtijeva i to, a to je naročito važno, da katolik ne laska narodu, da ne hvali sve što je tobože »narodno« bez ozbira, da li je to do dobro ili zlo. Narod treba poučiti otvoreno i iskreno o njegovim dobrim i zlim stranama s nakanom, da narod svoje dobre odlike i dalje razvija i njeguje, a mana da se čuva i da ih trijebi iz svoje sredine. Mnogi tobožnji narodni vođe ne shvaćaju nikako tu svoju dužnost i zato su oni veliki neprijatelji narodnog napretka, upropašćuju svoj narod na jednaki način kao i oni koji otvoreno rade protiv njega.

Nadalje mora ljubav prema narodu biti a p o s t o l s k a. Katolik naime mora nastojati, da svoju veliku i nesebičnu ljubav prema narodu, koju crpi iz katol. nauke na zgodan način proširi u svojoj okolini i tako odgaja nove vrijedne članove svoga naroda.

Zatim mora da ljubav katolika prema narodu bude o p ć e n i t a. Katolik treba da ljubi sve članove naroda i da svima nastoji omogućiti sretan život u tjelesnom i duševnom smislu, a ne da radi samo na korist jednog staleža, a da to drugom staležu bude na štetu. Svi narodni slojevi: seljaštvo, radništvo, građanstvo, školovani ljudi jednoga naroda treba da živu u međusobnoj ljubavi kao braća i sinovi jednog naroda, jer će samo tako složan narod moći da bude jak iznutra i prema vani.

To uči katolicizam, a to treba da naročito naglasimo u naše doba, kad prodire komunizam, koji uz druge velike nevolje naučava protivno toj ljubavi. Ono uči tako zvanu klasnu borbu. On nastoji da zavadi staleže nekog naroda između sebe, da onda lakše može on sam da zavlada. On bi htio da se naše radništvo ujedini protiv našeg seljaštva, a jedni i drugi da se opru građanstvu i učenim ljudima. Takva međusobna nesloga koju propovijeda komunizam bila bi najveća nesreća za hrvatski narod, njegova gotova propast, a to sigurno ne želi nitko od pravih Hrvata.

Zato je dužnost svakoga od nas, da se komunizmu već sada u početku odlučno opremno, kad se komunizam dočepa jednom vlasti ne pušta je tako lako iz ruku, kako to pokazuje današnja Rusija, gdje nekolicina okrutnih komunista pomoću policije i oružja već nekoliko godina drži u najstrašnijem ropstvu narod od 200 milijuna ljudi. Tome ćemo se zlu najlakše moći oduprijeti, ako iskreno prihvatimo katoličku nauku o ljubavi prema bližnjemu, koja se drži one poslovice: »Tuđe poštuj, a svojim se diči«.

Zatim mora biti ljubav katolika prema narodu s n o š l j i v a: to znači, da katolik treba da prizna i drugim narodima pravo na opstanak, mora poštivati njihova prava. Ali za uzvrat ima pravo da traži da i drugi narodi poštuju prava njegova naroda, i ako to oni ne bi htjeli, ima pravo i d u ž n o s t da upotrebi sva dopuštena sredstva da svome narodu steče ta prava. Ta je snošljivost potrebita naročito u današnje doba, kad su se neki narodi osilili, pa misle da im pripada pravo da vladaju cijelim svijetom i da druge izrabljuju i zarobljuju duševno i tjelesno. Takovo silovito rodoljublje nije kršćansko, nego pogansko.

M. Bišćan

HRVATSKO HODOĆAŠĆE U LURD

odlazi 10. kolovoza, a vraća se 20. kolovoza.

Jeste li se odlučili, da i vi pođete s tim hodočašćem?

Prijave se primaju samo još do 15. srpnja!

U SJENI TABERNAKULA

Bilo je tiho . . .
Nije se čuo šapat ničijeg glasa
da naruši mir tajanstvene noći,
noći u kojoj je žarko kucalo srce
dobroga, vječnoga Spasa.

Svuda vlado je muk . . .
crna tama . . .
sjene su blijedoga sv'jetla puzile okolo
ko kradljivci noći,
a duša je moja snijuć na krilu
Božanskog Učitelja slušala nečujno priču
o malenoj djeci i dobrom Pastiru,
— slušala sama —

Zatim ja sam pričao Njemu
o mukama svojim;
i kako je teško stupat trnovitom stazom života,
pričo mu kako zlobni su ljudi,
kako ja ih se bojim . . .
A On me sve jače privijao k sebi,
toplo i nježno ko majka
kad djetetu šapće molitvu slatku
za večeri majskih,
i grlio ko brat me On,
Gospodar visova rajskih . . .

F. Balog

HODOČASNIČKE PJESME

I naš hrvatski narod je veliki štovatelj Majke Božje. To se tako lijepo vidi iz oduševljenja, kojim on pjeva pjesme Mariji. Spomenimo samo jednu onu omiljelu »Rajska Djevo Kraljice Hrvata«. Ali se najviše naša ljubav prema Mariji očituje prigodom hodočašća. Nema toga sela, odakle se ne bi hodočastilo Majci Božjoj bilo kuda, a najviše na Bistricu. Bistrica je hrvatskom puku nešto najljepše u godini. I naša hodočašća u Lurd dokaz su djetinje odanosti Majci Mariji.

Ali je kod tih pjesama i hodočašća jedna vrlo čudna stvar. Uzmimo baš bistrička i lurdska hodočašća. Što pjevaju naši hodočasnici? Idući na Bistricu pjevaju litanije ili točnije »litanijske pjesme«; to jest litanije lauretanske uz stalne pripjeve Ovih litanijskih pjesama imade više. Meni je do sada uspjelo zabilježiti ove:

I.

Marijo presveta,
Bez grijeha začeta,
Moli za nas.
Prosi za nas.
Mi smo tvoji putnici. Blagoslovi nas.
S Tobom nam se rastati. Blagoslovi nas.

II.

Mi Ti ruke pružamo,
Srcem Te pozdravljamo:
Zdravo, zdravo, zdravo Marijo.
(ili: Zbogom, zbogom, zbogom Marijo.)

III.
O sveti anđeli
otvorite raj,
Da vidimo Mariju
Taj nebeski sjaj.

IV.
U crkvi stanuješ,
Na nebu kraljuješ
Bistrička Mati
Ti moli za nas.

V.
Majčice zlata
Kraljice Hrvata
Pogledaj milo Ti na nas
Moli za Hrvate spas.

VI.
Pred prijesto Majko Sveta
Mi padamo svi
Očuvaj Majko draga
Svoj narod hrvatski.

Ove litanijske pjesme pjevaju ovako: pjevačice, koje vode, pjevaju najprije dva zaziva iz litanija: Sveta Marijo, Sveta Bogorodice, hodočasnici otpjevaju: Moli za nas — prosi za nas. Iza toga pjevaju svi jedan od ovih pripjeva. Posljednja dva pripjeva su najnovije povijesti. Peti se pjevao lane, a šesti sam zabilježio ljetos.

Osim ovih litanijskih pjesama zabilježio sam jednu sličnu stvar, samo što pretpjev nisu litanije, nego pojedini stihovi iz lijepe naše popjevke Majci Božjoj »Marijo o mili glas«. Pjevači, koji vode, počnu: Marijo o mili glas, svi odgovore pripjev:

Marijo, o preslatka naša nado
Srca Isusovoga
(bolje: Majka Božja Bistrička)
Isprosi Sinka svoga Ti za nas.

Porijeklo hodočasničkih pjesama.

Ali što je čudno kod tih pjesama? Čudno je to, da su neke ako ne sve, donesene u riječi i pjesmi iz Slovenije. One dakle nisu naše prave tvorevine Majci Božjoj. I tu je ta čudnovata stvar, da mi danas ne čujemo, ili vrlo rijetko čujemo, izvorne hrvatske pučke pjesme prigodom bistričkoga hodočašća. Naš je narod stvorio na polju svjetovne i crkvene popjevke toliki broj i tako divnih popjevaka, kao rijetko koji na svijetu. I on od slovenačkih hodočašća posuđuje i prevodi hodočasničke pjesme. Što se tiče svih navedenih pjesama (za tri sam siguran) njihove su melodije sve potpuno slovenskoga karaktera i imadu u sebi malo duha naše pučke crkvene popjevke. Do sada sam naišao na dvije popjevke Majci Božjoj, koje su smatrane »bistričkima« i koje su nesumnjivo stare hrvatske pučke popjevke Majci Božjoj. To su: »Kraljice anđelska« i »Svi u glas jezici«. Nešto ljepšega nisam do sada našao u glazbi na cijelom svijetu, što bi znao. I vrlo je velika šteta, da se te popjevke danas jako malo čuju i pjevaju.

Najpopularnije popjevke Majci Božjoj kod nas su već dugo: »Zdravo Djevo svih milosti puna« i »Lijepa si lijepa«. Međutim one nemaju ni izdaleka one umjetničke vrijednosti, koja bi bila razmjerna duhu hrvatske pučke crkvene glazbe. Pogotovo ne prva »Rajska Djevo Kraljice Hrvata«, koja je posve sigurno češka arija. Kad dakle čovjek to znade, a gleda i sluša oduševljenje kojim se ta pjesma pjeva kod našega svijeta, pogotovo ako je to u Lurdu, onda ga boli kod srca, da tuđim cvijećem kitimo »Kraljicu Hrvata«.

Ovaj je čudni manjak općenito primjećen kod naših glazbenih krugova, pa je kao ustuk njemu imala doći »Bistrička« pjesma Dragutina Domjanića na ariju Rudolfa Matza. Matz je komponirajući ovu popjevku pošao s ispravnoga stanovišta, da ovakovu pjesmu treba zaodjeti u ruho, koje bude ako ne jednako, a ono što sličnije arijama, koje se čuju na Bistrici. Ali nije uhvatio nažalost originalnu »hodočasničku ariju«. A to je i teško, jer je bio vezan ritmom Domjanićeve pjesme. On je uzeo način iz najpoznatije litanijske pjesme, koji je podmetnuo pod Domjanićeve riječi. I izašla je popjevka, koja ne samo da nije građena na originalno hrvatskoj pučkoj melodici (crkvenoj) nego svojim početkom napadno potsjeća na jednu vrlo poznatu i svjetovnu ariju napitnicu — (»Puna srca, pune čaše«).

Što bi dakle trebalo?

Ove su me misli zadnjih godina uvijek salijetale, kadgod sam i sam hodočastio sa svojim župljanima na Bistricu, a i tamo

slušao druge što pjevaju i kako pjevaju. Mi bismo mogli mirne duše, po mojem mišljenju, zadržati navedene litanije pjesme. Naprosto zato, jer malo vedrije arije kod hodočasnika imadu također svoju dobru stranu. One oduševljavaju i jačaju hodočasnika. I kao stvorene su baš za hodočašća, po svojoj građi. Trebalo bi prema njima stvoriti i pjevati nešto posve naše. Trebalo bi tražiti, ako što postoji, pa uvesti.

Nego uz one dvije druge »Rajska Djevo i Lijepa si lijepa« trebalo bi radi navedenih razloga, bezuvjetno uvrstiti čiste i ljepše naše »Kraljice anđelska i Svi u glas jezici«. Kad sam pak naišao na Domjanićeve pjesmice Majci Božjoj: Bistrička — Romarska, i Remetska — Immaculata, onda sam ih nastojao zaodjeti u odjeću hrvatske pučke crkvene melodije. I nakon što sam ih kroz dulje vrijeme slušao pjevati od puka, odlučio sam sada, da ih predložim čitavoj našoj javnosti. Arija je tako jednostavna i naša, da će je odmah ljudi upamtiti. A riječi su i misli pak takove, da će im se jedva naći par od svega, što je ispjevano Majci Božjoj na svijetu. Osim toga one su tako hrvatske, kako je to samo nezaboravni Domjanić umio reći.

Ivo Kokot, svećenik

MOLITVA ZA NOVOGA SLUGU

On je prije nekoliko dana sav opaljen suncem
u jednostavnoj bijeloj seljačkoj nošnji
došao sa sela.
Njegov svežanj bio je tako malen.
U očima mu se vidi tuga za nečim dalekim,
na grudima mu još visi ciklama svela.

Njegove kretnje su nespretne i teške,
kao i njegovih drugova, koji u Božjoj slobodi
žive od zemlje daleko od grada.
On je još nemiran, plašljiv,
teško mu se naučit na kuću,
gdje šutnja vlada.

Za nekoliko dana kupit će novo odijelo,
ovo će seljačko odbacit,
ili kome dati . . .
i košulju će bijelu zamijeniti drugom,
košulju će skinut, koju mu je dobra
satkala mati.

Gospodine, ne daj, da naš sluga novi
prezre svoju braću,
koja su i dalje ostala kraj pluga,
i ne daj, da se u njegovu dušu
uvuče zloća i pokvarenost gradska,
pa makar na njem bilo novo odijelo
i košulja druga.

Aleksandar Kokić

BISTRIČKA

Romarska (za pučko pjevanje). Riječi Drag. Domjanića

Pobožno i polako

Kokot Ivo

K sun - cu pro- - si vsa- - ka ro- - ža k sun - cu tra- - va

Tak i kte - - bi Maj - ka Bo- - ža sr - - ce si - - ro - -

vsa - - - - - ka Mi - - lo - - sti - - va vsa- - - kom ti si

ma - - - - - - ka.

vse ti vra - čiš bo - - - - - - - - li od - bi - - - - la još

ni - kog ni - si tko za po - moć mo- - - - - li.

Čuj molitve vruće ove
Draga naša Mati.
Tvoj te vezda narod zove
Romari Hrvati:

Dobra nam navek ostani
Zmoli nam pri Sinu,
Da od svega zla on brani
Nas i Domovinu.

LJUBAV PREMA BLIŽNJEMU

Ispravni pojam

Promatrajući ljubav prema bližnjemu moramo u prvom redu znati što je ljubav prema bližnjemu. Svaki čovjek je naš bližnji. Prema nekima između naših bližnjih imademo i osjećaj ljubavi i tu ljubav i svojim djelima dokazujemo. Tako čovjek osjeća i pokazuje svoju ljubav prema roditeljima, a roditelji prema svojoj djeci.

Ovaj čas ne mislimo na takvu ljubav. Sada imademo na pameti savršenu ljubav prema bližnjemu, to jest takvu ljubav, po kojoj bližnjemu dobro želimo i činimo iz ljubavi prema Gospodinu zato, da bližnjemu bude dobro, a da sami za sebe time ništa, baš ništa ne tražimo.

Razlozi ljubavi prema bližnjemu

Govoreći o razlozima prave ljubavi prema bližnjemu, moramo misliti na Isusove riječi: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom misli svojom! Ovo je najveća i prva zapovijed. A druga je njoj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe! O ovim dvjema zapovijedima ovisi sav zakon i proroci.« ((Mt. 22. 37 . . .) Isus nam dakle daje pravi razlog ljubavi prema bližnjemu. To je Njegova zapovijed. I ta je zapovijed jedna od prvih i glavnih, jer ju sam On izjednačuje sa zapovijedi ljubavi prema Bogu.

Književnik, koji je prema navodu svetoga Pisma pitao Isusa za ove zapovijedi, sam je odgovorio i morao odgovoriti Spasitelju: »Ljubiti Boga svim srcem svojim i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veće je od svih žrtava paljenica i darova.« Gospodin ga je na to pohvalio, i kazao mu: »Nisi daleko od kraljevstva Božjega.« Bog, koji je odredio darove i žrtve, pretpostavio im je ljubav prema bližnjemu, jer je učio: »Ako dakle preneseš svoj dar na oltar, i ondje se sjetiš, da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi ondje svoj dar pred oltarom i idi prije te se pomiri s bratom svojim.« (Mat, 5, 23. 24.)

Ni darove dakle Gospodin ne prima, ako ih prinosi čovjek, koji ne živi prema zakonu ljubavi spram bližnjega. U jednoj zgodi Otkupitelj posebno naglasuje: »Ovo je moja zapovijed, da se ljubite međusobno.« (Iv. 15. 12.) I tu svoju zapovijed tumači po svom učeniku ljubavi: »Tko ne ljubi, ostaje u smrti.« (I. Iv. 3, 14.) Mrtvac nema života. Tko ne ljubi bližnjega i krši tu tako veliku zapovijed Gospodnju u velikoj stvari, taj je duhovni mrtvac, nema u njemu života duše.

GOSPA S MALIM ISUSOM

Sv. Augustin poučaje, kako je Isus svoj nauk o ljubavi prema bližnjemu naročito razvio na posljednjoj večeri u oči svoje smrti. Zato taj nauk spada u Njegovu posljednju volju i oporuku. Sv. Ivan Zlatousti lijepo kaže: »Kršćanstvo imade raznih lijepih biljega, a najljepši je ljubav prema bližnjemu.« Tako su naučavali i drugi sveti Oci, a tako je i cijela Crkva svojim naukom i radom pokazala.

Važnost i dužnost ljubavi

Vršeći djela ljubavi prema bližnjemu vršimo zapovijed Isusovu. Po tim djelima osiguravamo blaženu vječnost. »Ljubav pokriva mnoštvo grijeha,« poučaje nas sveti Petar. (I. Petr. 4. 8.) Zato je i sam Gospodin stavio u usta nama griješnicima molitvu: »I otpusti nam duge naše, kao što i mi otpuštamo dužnicima svojim.« Svrha zakona je ljubav. Tako nas uči sv. Pavao: »Izvršenje zakona je dakle ljubav.« (Rim. 13. 10.) »Ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama i ljubav je Njegova savršena u nama,« kaže sv. Ivan. (I. Iv. 4. 12.) Što je time sveti Učitelji htio naglasiti, nego li, da smo po ljubavi prema bližnjemu tijesno sjedinjeni u ljubavi Božjoj?

Isus je došao na svijet, da nas otkupi i spase. Tri je godine poučavao narod. Zanimivo je, da je pri tome najviše činio djela ljubavi prema bližnjemu. Kad je govorio o posljednjem sudu, sva je djela ljubavi prema bližnjemu proglasio Sebi samome učinjenima.

Dužnost dakle ljubavi prema bližnjemu postoji. Sama ta ljubav nije ni ne mora biti kakav nježni osjećaj. Ljubav se pokazuje djelima, napose onima, koja su teška. Ljubav se zato osobito sjaji u trpljenju i muci. Ljubav je oslonac našega vječnog spasenja, pogotovo napredovanja u duhovnom životu, jer je u tome osobiti način vječnoga spasenja. Zato moramo imati neprestano na srcu zapovijed Isusovu: »Ljubi Gospodina Boga svojega . . .« Ovo je najveća i prva zapovijed. A druga je ovoj jednaka: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe! . . .«

Priredio *D. Hren*

KRŠĆANSKA OBITELJ

BUDI ULJUDAN

Neurednosti oko kuća i javnih puteva

Kod nas po selima imade lijepih kuća. No često i pred njima imade bara punih mutne vode. To dokazuje da su vlasnici tih kuća na vrlo niskom stupnju izobrazbe. Ta voda, većinom dolazi iz staja, i iz kojekakovih nezdravih cijevi ili je pokvarena stajačica. Ona nikako ne služi zdravlju, a ni uresu kuće i stanova. Dobro bi došla njivama i livadama, kad bi se tamo odvodila.

Briga i mar izobraženih ljudi, neka bude, da se takove stvari odvode na mjesto, koje je zato primjereno, da se korisno izrabe, a kuće uljepšaju.

Kod te zgode moramo također da spomenemo neurednost puteva i to često glavnih puteva. Kojekakova nečist mora se otstraniti. I ljudima treba braniti da nečiste i nezdrave stvari bacaju pokraj puteva. Izobraženi ljudi moraju znati i za to naći shodno mjesto. Sve ovo spada također među pravila pristojnosti.

Zanemarivanje djece u najranijoj dobi

Kad već raspravljamo o nedostacima u ...zbi među našim ljudstvom, moramo se osvrnuti i na naše najmanje, na našu budućnost — našu djecu u najranijoj njihovoj dobi.

U siromašnim obiteljima, osobito na selu nailazimo često na silno zanemarenje kod male dječice, koja si nikako sama još ne mogu pomoći. Ona često leže po čitavo ljetno doba u zagušljivom stanu bez nadzora, dapače i u nečistoći, među blagom, tako da zahire i slabe i ne mogu doći do pravilnog razvitka. Koliku vrućinu pretrpe jadnici. Koliko im smeta nečistoća i muhe. Kako ih muči žeđa i glad!

Poštujemo bijedu i siromaštvo nekojih ljudi i obitelji, ali za nejaku djecu mora se ipak brinuti napose. Sobu se mora u ljetno doba u noći dobro prozračiti. Preko dana pak zatvoriti prozore i zastorom načiniti mrak, da se muhe ne množe, koje najviše smetaju djetešce u zipki. Neka takovo dijete ima nekoliko odjelca, koja ne moraju biti neznam kakova. Glavno je da su čista i okrpana, jer dobro je, kad se više puta preobuče radi čistoće. — U opće je čistoća kod malog djeteta jedan od glavnih zahtjeva.

Duhan

S nečistoćom daleko i ako je kome draga! No obična nečistoća, koja truje sva mjesta jest žvakanje duhana. — I ako taj neuljudan običaj pomalo već nestaje, zadržao se još u nekim krajevima. Pastiri već počinju da žvaču duhan, jer čuju od starijih, da blaži žeđu. A to je prava izmišljotina.

Žvakanje duhana je vrlo ružan i nečedan običaj. Nikako to ne pristoji izobraženom čovjeku. Takovi ljudi, koji to rade mažu i popljuju kudgod idu i sve oko sebe. Često dolaze i u crkvu sa punim ustima duhana. To je vrlo neuljudno, a i na taj način okuže i zrak.

Prijatelji duhana, koji se ne možete da odučite od tako ružnog običaja, svladajte se i pušite radije duhan. Pušenje si pa dopustite samo onda, kad ne ćete smetati druge oko sebe, kojima dim škodi. Ili tražite najprije dopuštenje, kako se dolikuje izobraženom čovjeku.

Gazda u kući neka vodi veliku brigu nad pušenjem, da ne okuži zrak s takovim škodljivim dimom, gdje su mala djeca.

Kad već govorimo o duhanu, moramo napomenuti, da nije uljudno pušiti, kad se razgovaramo s kakvim odličnim čovjekom na pr. u selu sa svećenikom ili učiteljem. Ako te takova osoba sretne dok pušiš i nagovori te, metni lulu ili cigaretu iz ustiju, stisni je u šaku, zatim odgovori na pitanje, koje ti je postavljano. Neka Ti ne vrijedi izgovor, da si s tim osobama domaći. Tako se kod nas obično veli, misleći, da se to ne zamjerava. Ravnaj se po pravilima pristojnosti, pa ćeš svuda i svakomu dobro doći. *I. Brajša.*

NE ZABORAVI ME

Dok je bl. Djevica Marija bila još kod svojih roditelja sv. Joakima i Ane u Nazaretu, imala je drugaricu imenom Martu. One su se znale za slobodno vrijeme lijepo zabavljati ili bi se opet molile dragome Bogu i pjevale mu pjesmice.

Najvolile su tražiti među cvijećem lijepe cvijetiće, plele ih u vjenčiće, a Marta bi onda tim vjenčićima kitila bl. Djevicu Mariju. Tražeći ovako jednog dana cvijeće, naišla je Marta na kup listića bez ijednog cvijetića. Ražali se Marti, što ovi listići stoje sami i reče bl. Djevici Mariji: »Marijo! Ti si mnogo bolja od mene, stoga zamoli Ti dragoga Boga, da ovim listićima dade cvijet. Ja sam sigurna, da će dragi Bog to i učiniti.« Bl. Djevica pogleda na listiće i nasmijavši se upita Martu: »Kakove boje da bude cvijet?« Marta reče: »Neka bude plav kao što su Tvoje oči.«

Nekoliko dana poslije ovoga razgovora spremiše se roditelji bl. Dj. Marije, da ju odvedu u hram jeruzalemski, da bude ondje odgajana. Prije polaska u hram, potraži bl. Dj. Marija svoju drugaricu Martu, da se snjome oprosti. Stajale su upravo u blizini onoga grma listića bez cvijeta. Bl. Dj. Marija prignuvši se otkine nekoliko stabljika i pruživši ih Marti reče: »Evo uzmi ovo od mene kao uspomenu i nezaboravi me.«

Marta uze stabljike. Ali kako se začudila, kad je na stabljikama, koje bijahu do onda bez cvijeća samo sa sitnim listićima ugledala sitne plave cvijetiće.

Takovog cvijeća imade i kod nas. Cvate u mjesecu posvećenom bl. Dj. Mariji u svibnju. Nosi ime potočnica ili nezaboravi me.

Slavica Pandurić

Nov katolički roman!

K SREĆI

Napisala L. A. Lappo-Danilevska

Cijena 30 Din
Uvezano 40 Din

KNJIŽNICA DOBRIH ROMANA
Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21

ISUS I MOLITVA

Jednom je Isus pošao na osamljeno mjesto da se moli. Kad se vratio svojim učenicima, zamole ga oni: »Gospode, nauči i nas moliti!«

Isus im odvrati: Kad se molite, ne činite poput pogana. Ne izgovarajte samo riječi, već uzdižite i srce i dušu Bogu. Otac će nebeski nagraditi tada vašu vjeru i udovoljiti će svim vašim potrebama.

Govorite, dakle, u molitvi: »Oče naš, koji jesi na nebesima. Sveti se ime Tvoje. Dođi kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja kako na nebu, tako i na zemlji.

Kruh naš svagdanji daj nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego oslobodi nas od zla.«

ISUS HOĆE DA VJERUJEM

Potrebno je da molitvom uzdižem srce Bogu, i tako Mu se klanjam, zahvaljujem, kajem za učinjene grijehe i molim od Njega novih milosti.

Ne smijem da se molim jedino sam za se, već je potrebno da mi molitva obuhvati sve kršćane i sve ljude.

Najljepša od svih molitava jest molitva Isusova: »Oče naš...« sam je Isus tu molitvu sastavio i zato ona tako savršeno odgovara svim našim potrebama.

TUMAČENJE

Isus je tumačio, kako treba moliti.

Molitva se ne sastoji u jasnom izgovaranju mnogih riječi, a pogotovo se ne sastoji u brzom izgovaranju. Potrebno je misliti na ono što molimo.

Molitva jest uzdignuće srca k dragom Bogu, s namjerom da se poklonimo, zahvalimo, izmolimo oproštenje grijeha i zamolimo Ga za nove milosti.

Isus je naglasio da je potrebno često se moliti. Kad bih jednom prestao disati, i kad više ne bih hranio svoga tijela, u najkraće bih vrijeme morao umrijeti. Kad se ne molim, duši biva isto tako, kao tijelu koje ne diše i ne hrani se; duša mora da umre za Boga. Ostaje u životu, ali kao neprijateljica Božja, osuđena na vječne muke.

Isus je naučavao: Kad se dvojica ili trojica molitvom udruže u moje ime, Ja sam među njima.

Isus hoće dakle da mu se moli cijela naša obitelj, i tata, i mama, i djeca.

Kad se budem molio, Isus hoće, da se molim u zajednici sa malom svojom braćom i sestrama. Tada će i On biti među nama.

Isus je također pokazao, kako treba da se molim: potrebno je da pomno pazim na sve što izgovaram i da mislim na to. Dragi će mi Bog tada uslišati sve moje molbe.

Najbolja od svih molitava jest molitva Isusova: Oče naš. Sam je Isus naučio svoje apostole da mole Očenaš .

U toj je molitvi najljepše rečeno sve ono, što možemo da kažemo svom dragom nebeskom Ocu, a isto je tako u njoj najbolje izraženo sve ono, što moramo moliti za se i za druge.

Jednako su tako lijepe molitve: »Zdravo Marijo«, »Vjerujem u Boga...«, »Čin vjere«, »Čin ufanja«, »Čin ljubavi« i »Čin pokajanja«.

MOLITVA: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje. Dođi kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

ne može biti sada u mjesecu srpnju, jer su u Svetoj Zemlji nastali nemiri radi sukoba između Arapa i Židova. Ako se prilike smire, bit će hodočašće koncem rujna ili početkom listopada

Sve upute daje ODBOR ZA SV. ZEMLJU, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Kruh naš svagdanji daj nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego oslobodi nas od zla. Amen.

ODLUKA: Molit ću svakog jutra, podneva i večeri po jedan Očenaš i Zdravomariju.

PITANJA: Što treba učiniti kod ustanka?

Odmah kod ustanka, treba pomisliti na Boga i odmah, kad smo se spremili, izmoliti jutarnju molitvu.

Kada je optrebno moliti?

Uvijek je potrebno moliti, naročito ujutro i navečer, u nedjelje i blagdane, kod mise, u kušnjama i dnevnim poslovima.

Po Charlesu **I. Puhan**

SKRB ZA CRKVE I SVEĆENSTVO

Hoćemo li službu Božju u dostatnoj mjeri, treba nam prije svega dosta crkvi, župa i svećenika. Bez crkve i svećenika nema službe Božje, nema sv. Mise, ni propovjedi, ni sakramenata, ni vjerskog života, a može se reći ni vjere. Narod bez crkve, bez svećenika mora da izgubi vjeru.

To se baš danas tako mnogo zapaža u velikim mjestima i industrijskim krajevima. Zašto tu nalazimo toliko nevjere i nemorala? Jedan od glavnih uzroka je baš u tom, što nisu imali, a nemaju ni sada dosta crkvi. Dižu se tako rekući cijeli novi gradovi, a bez crkava. Imademo danas župa sa 30, 40, pa i 50 hiljada duša. Jasno je, da se u takim okolnostima ne može pravo raditi i da duhovni život vjernika pada. Nijedna župa ne bi smjela imati više od 6.000 vjernika, da se može pravilno voditi.

Pogledajmo Zagreb i naša sela

Pogledajmo samo malo naš Zagreb. U centru grada možemo reći, da je dosta dobro. Ali periferija, okolina nema gotovo ni jedne crkve. A tu bi ih baš trebalo. Tu živi naš radnik, tu žive naši dobri Međimurci i Zagorci, koji bi rado u crkvu, a nemaju kuda, jer im je u grad predaleko. Razumljivo je, kad nemaju prilike da čuju uzvišenu božansku nauku, postaju sve više vjerski nehajni i lako nasjedaju onim razornim i nećudorednim komunističkim agitatorima, koji ih stalno salijeću.

No, ne samo u Zagrebu i gradovima, nego i na mnogim lijepim našim hrvatskim selima nužno bi trebali novih crkava i župa. Katolička Akcija neka si uzme taj zadatak, da nam pribavi dosta crkvi, jer bez njih nema vjerskog života! Gdje god se podigne nova crkva, tu se podiže novi vjerski život. Ne moraju crkve biti svuda veličanstvene i prevučene zlatom. Dobri naš Bog se je zadovoljio sa Betlehemskom štalicom. On će biti zadovoljan u nuždi i sa najskromnijim prebivalištem. Za nuždu je dobra i kaka veća dvorana, glavno je da vjernici stanu unutra.

Dobri kršćani su uvijek rado darovali za crkvene potrebe pa će i sada prema prilikama mjesta i kraja rado pomoći. Živa vjera, rado i žrtve doprinosi.

Potreba svećenstva

Ne samo da trebamo crkava, trebamo i svećenika. Crkva je prazna i mrtva nema li svećenika. Pomanjkanje svećenika je druga rana na tijelu crkve. U mnogim krajevima se osjeća veliki manjak svećenstva. Prije rata smo imali toliko svećenika, da su upravo morali čekati na službu. Po župama gdje su bila dva kapelana, danas jedva nalazimo župnika. Kako se prilike mijenjaju!...

Onda je bila najveća čast obitelji i svakoj majci najveća sreća, imati sina — svećenika. Danas već nije tako. Danas se već moramo brinuti za to, da imamo izobraženih katoličkih muževa i obitelji. Tako su obitelji slabe. Zato je i svećenika malo, jer i roditelji više ne uzgajaju.

Reći će mnogi: zato su tu biskupi, da se brinu za dostatan broj svećenika. Jest biskupi se brinu, oni uzdržavaju zavode za uzgoj mladeži, sjemeništa. No i narod bi morao kod toga više sudjelovati pomažući te zavode. Svijet hoće da ima svećenika, ali za njegov uzgoj ili se uopće ne brine, ili vrlo malo. Koliko će biti svećenika, pre-

pušta se slučaju. Prepušta se roditeljima, kojega đaka, koji siromasi umiru, žrtvujući se za školovanje svoga sina, a drugi ga kvare i odgovaraju od svećeničkog staleža. Ima župa, koje kroz stoljeća ne daju ni jednog svećenika, a hoće ih imati. To nije u redu.

Svaka župa bi morala dati barem toliko svećenika, koliko ih sama treba. Pogledajte u svojoj župi! Da li ispunjate svoju dužnost?

Molimo za svećenike

Ne traži se uvijek materijalna pomoć, ali traži se ono u čemu svi možete da pomognete, a to je molitva za svećenike. Molite Gospodara žetve da pošalje poslenike u žetvu svoju! Molite za dostatan broj svećenika, molite da im dragi Bog blagoslovi njihov trud i napor. Svećenik ima neizmjerno težak i odgovoran poziv pred Bogom i ljudima.

Tako je ogromno svećeničko breme, a tako su slaba ljudska ramena! Čovjeku je da zdvoji pred tom odgovornošću! A ljudi tako malo na to misle. Ko moli za svećenika? Tko moli za grešnike? Tko moli za crkvu? Tko moli za širenje Božjega kraljevstva? Tko moli za spasenje duša?

Narode moli se za svoje svećenike!

A. Vojvoda

KATOLIČKA AKCIJA

KATOLIČKA AKCIJA PROSLAVILA MAJČIN DAN

Biskupijsko okružje Katoličkih žena u Zagrebu proslavilo je dne 24. V. 1936. »Majčin dan« priredbom u Jeronimskoj dvorani. Ta je priredba počela govorom gdje. profesor dr. Božene Deželić o »Neznanim junakinjama«. Govorila je o veličini materinstva uopće. Istaknula je vrlo lijepo, da treba slaviti ne samo tjelesne majke djece, nego i sve one žene, koje se svojim radom žrtvuju za odgoj tuđe djece i čovjeka uopće.

Iza tog govora odigrale su i otpjevale petgodišnje djevojčice igru »Male mamice« od dra Ć. Brajše. Djevojčice su došle na pozornicu sa svojim lutkama kao s djecom. U stihovima su razgovarale s lutkama o brizi majke za dijete i svršile su pjevajući:

»Mi mučimo se strpljivo s tom djecom
dan i noć
U teškim ovim brigama sva mladost će
nam proć«

Druga je točka bila ova. Jedno drugo dijete i petero braće sa pravom svojom majkom i tetkom u igri »Na majčin dan« prikazalo je, kako su djeca proslavila »Majčin dan« time, da su dovela jedno siromašno strano dijete Ivicu kući, svojoj majci s molbom, da ga odjene. Majci se svidio taj plemeniti čin njene djece, pa je siromašnog Ivicu ne samo odjenula nego ga i uzela za svoje doznavši, da nema više roditelja.

Zanimljivo je bilo kod te točke, da su svu djecu, majku i tetku igrala djeca, koja su uistinu braća, a njihovu majku i tetku njihova prava majka i tetka.

Slika lijevo:

DJEVOJČICE IGRAJU IGRU „MALE MAMICE“

Posljednja točka priredbe bila je »Majka« od pjesnika J. Milakovića, spjevana prema narodnoj pjesmi »Sirotna majka«. Majku je krasno odigrala poznata u Zagrebu kao izvrsna predstavljačica gdja Marija Mlinarić. A najmlađeg sina g. Rudolf Reberski, koji se svojom uvjerljivom igrom također osobito istaknuo.

U »Majci« igralo je devet sinova i devet snaha u pravoj narodnoj nošnji iz sela Novaki kraj Jastrebarskog. Nošnju je priskrbila jedna sveučilištarka.

Igra je sviju osoba bila vrlo lijepa, pa su je pažljivi gledaoci nagradili višekratnim burnim pljeskom.

Vrijedno je spomenuti, da svi predstavljači te ostali saradnici te priredbe pripadaju krugovima naše nedavno organizirane kat. akcije, odnosno njihovim obiteljima.

Među gledaocima vidjeli smo mnogo odlične gospode prijatelja i saradnika kat. akcije, od kojih ističemo preč. gg. dra S. Bakšića, dra P. Lončara, dra Vjekoslava Wagnera, dra Stehno, prof. Mušaka, o. dra Petrovića, Pavla Vunića, dra Zdravka Arnolda, zatim g. Nikolu Jagatića i industrijalce: gg. Arka i Resa i t. d.

Na koncu ističemo, da se je biskupijsko okružje kat. žena, koje postoji tek tri mjeseca, tom svojom priredbom vrlo lijepo predstavilo javnosti. A za samu priredbu ne smijemo prešutjeti, da se je kod nje vrlo lijepo dojmilo to, što su sve njezine točke smjerale jednom te istom velikom cilju t. j. proslaviti uzorne majke. Predstava je ostavila jaki utisak na dušu gledalaca. Oni su se razišli kućama uvjereni o velikoj ulozi, koju igra savjesna i požrtvovna majka. Majci treba da svi iskazujemo svoju zahvalnost, da je poštivamo i živimo za one velike misli, za koje živi i trpi svaka majka, kad nam s velikom i svetom brigom i ustrpljivošću uzgaja djecu za svetu vjeru i domovinu.

PREDSTAVLJAČI IGRE „SIROTNA MAJKA“

SV. OTAC PAPA O JEDINSTVU KATOLIČKE AKCIJE

Na Duhove prigodom osamdesete godišnjice Sv. Oca Pija XI. okupili su se izaslanici Katoličke Akcije iz čitavog svijeta. Među njima nalazili su i predstavnici Hrvatske Katoličke Akcije: glavni duhovnik Katoličke Akcije iz Zagreba preč. Pavao Jesih, duhovnik hrvatskih katoličkih muževa O. dr. Bone Burić i predsjednik Okružja muževa g. Luka Perinić, te veleč. Mojsec, župnik iz Odre. Njima se priključila i hrvatska kolonija u Rimu na čelu s Mgrom drom Magjercem, rektorom zavoda sv. Jeronima.

U subotu prije Duhova hrvatska je delegacija prisustvovala velikom zborovanju svih dijecezanskih izaslanika talijanske K. A. (koja se proteže u preko 300 dijeceza). Na tom je zborovanju glasoviti ideolog u organizaciji katoličkih muževa Msgr. Ferdinando Roveda održao značajno predavanje o jedinstvu K. A., a visoko crkveni auktoritet Msgr. Pizzardo, nadbiskup, o konkretnim zlima sadašnjice, protiv kojima treba da ustane K. A.

Na Duhove je u crkvi sv. Petra održana u prisustvu Sv. Oca svečana služba Božja, kojoj su između brojnih učesnika prisustvovali i izaslanici Katoličke Akcije cijeloga svijeta.

Popodne je Sv. Otac primio u audijenciju predstavnike svih Katoličkih Akcija. Msgr. Pizzardo predveo je delegacije Sv.

Ocu i održao pozdravno slovo na latinskom jeziku. Sve Otac odgovorio je dugim govorom pobude, pomoći i blagoslova.

Jedinstvo prije svega

»Pobuda naša«, rekao je Sv. Otac, prije svega je općenita: pobuda za koju hoćemo, želimo, da vas u svako vrijeme, na svakom mjestu prati i bude prisutna u vašim pametima i srcima. Ova se općenita pobuda, prije svega, odnosi na čuvanje jedinstva, prema svečanoj i nezaboravnoj riječi našega božanskog Otkupitelja, za koga cijela Katolička Akcija vojuje i radi: ut sint unum, jer iz jedinstva proizlazi snaga i moć. Da budu jedno, kao što smo i mi. Ovo dakle jedinstvo neka je sveto, slično Božjem jedinstvu, takovo je naime u želji i molitvi Isusa Krista, Kralja našega; prije svega ono neka buđe krepko, neka živi, neka cvate, i tako neprestano donosi obilne plodove.

Rekosmo: *prije* svega; kažemo: *poslije* svega, velimo: *nada* sve: pod svaku cijenu. Jedinstvo, jedinstvo, jedinstvo. Neka bude u Srcu Isusovu međusobno jedinstvo sviju, koji vojuju pod zastavom Katoličke Akcije; jedinstvo s vođama, to jest biskupima i svećenicima, dakako sa svima koji su dionici apostolske službe u raznoj mjeri i raznom stepenu. Jedinstvo ljubavi; jedinstvo mišljenja; jedinstvo rada; jedinstvo svete discipline.

Najveće jedinstvo; najuzvišenije jedinstvo, potpuno jedinstvo discipline i duha tako, da sve ujedinjuje i vodi Episkopat, taj neprekinuti i vječni nosilac prvenstvenoga apostolata, koji izravno ističe iz samoga Gospodina Isusa Krista. Katolička Akcija naime nije, ne će da bude ne smije da bude drugo, nego učestvovanje, suradnja vjernika na hijerarhijskom apostolatu: to je koordinacija, subordinacija (prilagođenje i podložnost) onomu apostolatu, koji je od samoga Spasitelja uređen kao bitna struktura Crkve: ova naime koordinacija i subordinacija spada na samu bit Katoličke Akcije. Na takovu se Katoličku Akciju nailazi u prvo vrijeme naviještanja Evanđelja.

Jedinstvo dakle prije svega; evo to je pobuda vašeg ostarjelog Oca.«

Zatim Sv. Otac upozoruje na oprez i čuvanje od lažnih proroka, osuđuje komunizam i nove njegove pokušaje da zavara Kristove vjernike.

Napose govori o važnosti katoličke štampe te članovima Katoličke Akcije napose preporuča, da ju pomažu.

Važnost Katoličke Akcije

Sv. Otac govori zatim o Katoličkoj Akciji, a između ostaloga i ovo:

»Kad je narod Božji, kad su se vojnici naroda Božjega odlučno borili prema silama za slobodu i život. Mojsija starac moljaše; podigavši ruke prema nebu, molio je za vođe i narod, i borci su iznijeli dostojnu pobjedu. Predragi sinovi, takovu pomoć dajemo vama i za vas. Ovu ste pomoć uvijek imali, imate, imati ćete. Naša u ljubavi, u molitvi Naša Katolička Akcija ima i čuva osobito mjesto. Neprestano upućujemo nebu molitve i želje za Katoličku Akciju i za sve one, koji na njezinom polju živu, bore se, rade. To je pomoć Naša. U ovaj svečani čas, kad primamo vašu sinovsku privrženost, znajte i svagdje razglasite, da Otac kršćanstva za sve udružene u Katoličkoj Akciji moli i moliti će, i to neumorno, mnogo, obilno, dokle god Mu se udostoji Božja milost davati snage i života.

Blagoslov Sv. Oca

Napokon, predragi sinovi, molite blagoslov. Sve vam blagoslove dajemo. No najprije one, koje želite posebnom željom. Blagoslivamo, pred svima, biskupe, braću našu u apostolatu. Biskupi su nasljednici apostola, koji su dobili mandat od našega Spasitelja. Njima je propovijedati Evanđelje posvuda na svijetu: Ite, docete omnes gentes. Oni su vođe, odlikovani osobitom vlašću. Njima se mora Katolička Akcija u radu uvijek pokoravati, hoće li da ne izgubi svoju formu postojanja, ako se smije služiti filozofskom riječi. Treba imati uvijek na pameti onu predivnu i istinitu riječ jednoga apostolskoga oca: Nil sine Episcopo. (Ništa bez biskupa).

Osim toga blagoslivamo velikim srcem i voljnom dušom prelate i svećenike, koji rade u Katoličkoj Akciji i svakidašnjim poslovima priključuju i ovaj teški, ali iz-

vrsni posao. Blagoslivamo sve lajike, koji su upisani u Katoličkoj Akciji. Njihovi su preteče i glasnici bili oni muževi i žene, koji su pomagali apostolima u sijanju evanđeoskoga sjemena, a njihova imena s hvalom i slavom kašto propovijeda sveti tekst: Lucas medicus carissimus... Quae mecum laboravierunt in Evangelis...

Stoga blagoslivamo sve grupe Katoličke Akcije; sve, koji joj pripadaju, koji je proučavaju i nastoje, da je šire i razglase. Ova je obitelj posvuda među narodima raširena, obitelj Nama nada sve veoma draga.«

Na koncu Sv. Otac blagosivlje sve prisutne.

Posebne audijencije kod Sv. Oca

Da pokaže svoj interes za rad na polju Katoličke Akcije kod pojedinih naroda, Sv. Otac — uza svu umornost od godina i napornog posla — našao je vremena i da prigodom svog jubileja primi u posebnu audijenciju uže predstavništvo delegata pojedinih naroda. Tom prilikom izrazio je veliku radost nad nastojanjima oko Katoličke Akcije po čitavom svijetu, blagoslovio je sve organizacije, zvanja i pojedince, koji učestvuju u Katoličkoj Akciji. »Vi koji radite u Kat. Akciji, danas ste Crkvi vrlo potrebni,« rekao je između ostaloga Sv. Otac onoj skupini, u kojoj su se nalazili i hrvatski delegati. Sv. Otac išao je od jednog delegata do drugog, pružio mu ruku i saslušao iz kojega je naroda i zemlje.

Tako je Sv. Otac prigodom svog jubileja najviše istakao Katoličku Akciju; a to je dokaz, koliko mu ona stoji na srcu. To ujedno neka bude i pobuda za sve radnike u Katoličkoj Akciji, da porade predano i ustrajno za tu svetu stvar.

Luka Perinić

ZA RAD U DRUŠTVIMA KATOLIČKE AKCIJE

I. sijelo

1. Život Bl. Dj. Marije.
2. Ozdravljenice se vraćaju u Lurd.
3. Ne ću se mijenjat (pjesma).
4. Slučajnosti.

II. sijelo

1. Ljubav prema bližnjemu.
2. Skrb za crkve i svećenstvo.
3. Lurdskoj Gospi (pjesma).
4. Slučajnosti.

III. sijelo

1. Isus i molitva.
2. Današnji obraćenici.
3. Molitva za novoga slugu (pjesma).
4. Slučajnosti.

IV. sijelo

1. Ne rugaj se svećenicima.
2. Hodočasničke pjesme.
3. U sjeni tabernakula (pjesma).
4. Slučajnosti.

V. sijelo

1. Molitveno društvo za Rusiju.
2. Tko je pravi rodoljub.
3. Budi uljudan.
4. Slučajnosti.

VI. sijelo

1. Boljševici i dalje vode rat.
2. Sv. Otac papa o jedinstvu Katol. Akcije.
3. Katolička Akcija proslavila Majčin dan.
4. Slučajnosti.

Želiš li napredak hrvatskog naroda?

Onda treba da pomažeš njegovu prosvjetu, jer bez prosvjete nema napretka!

Najbolje pomažeš hrvatsku pučku prosvjetu, ako si član Hrvatskoga Književnoga Društva sv. Jeronima.

Ako uplatiš 10 dinara, postaneš član Jeronimskog Društva, dobiješ lijepu diplomu i imaš veliki popust na svim jeronimskim izdanjima.

Ne smije biti ni jedne hrvatske kuće, u kojoj nema bar jednog jeronimskog člana!

MOLITVENO UDRUŽENJE ZA RUSIJU

Kako kod nas i kod drugih slavenskih naroda postoji društvo »Apostolat sv. Ćirila i Metodija« pod zaštitom Bl. Dj Marije«, tako u Francuskoj osnovaše prije tri godine društvo »Molitveno društvo pod zaštitom bl. Dj. Marije«. Društvo imade dvojaku svrhu: isprositi pobjedu vjere u sovjetskoj Rusiji i obnoviti kršćansko jedinstvo između ruskog pravoslavlja i katoličke Crkve. Bezbožnički materijalizam, koji je zavladao u Rusiji, ne prijeti samo kršćanskoj budućnosti ruskoga naroda, nego i kršćanstvu cijeloga svijeta. Važno je, da dolazimo k Bogu posredništvom Bl. Djevice Marije, prema kojoj je ruski narod sačuvao vazda djetinju odanost i pobožnost. Rusija je postala žrtvom grčkoga raskola, koji je u XI. vijeku otrgao kršćanski istok od Rima. Zato je potrebno, da ruska crkva obnovi stare sveze potpunog jedinstva s apostolskom stolicom sv. Petra. Samo vruća molitva moći će pospješiti sveto sjedinjenje. Kršćansko jedinstvo pomoglo bi pobjedu vjere u Rusiji i u cijelom svijetu.

Sijelo ovog molitvenog udruženja je grad Lille (Rue de la Barre), gdje je podjedno dominikansko središte za ruski studij »Istina«. Članom društva može da postane katolik obojeg obreda. Službenog doprinosa nema, nu prima se sa zahvalnošću svaki dar za svrhe društva. Članovi imadu dužnost, da se mole za pobjedu vjere u sovjetskoj Rusiji i za sjedinjenje pravoslavne ruske crkve sa katoličkom crkvom. Službena molitva nije propisana. Članovima se preporučuje molitva Benedikta XV. za crkveno jedinstvo, svetska molitvena oktava od 18. do 25. siječnja svake godine, devetnica prije Duhova. Mjesečni vjesnik određuje mjesečne nakane. Ovo udruženje odobrio je papa Pijo XI. Utemeljio ga je lillski biskup kardinal Lienart. Među svojim članovima broji mnogo prelata zapadne i istočne crkve. Kako vidimo i neslavenski katolički narodi osjećaju potrebu raditi za Rusiju i za sveto ujedinjenje, pa osnivaju društva slična našemu »Apostolatu sv. Ćirila i Metodija«. Prionimo mi Hrvati uz ovo naše lijepo i potrebno društvo, da radimo za pobjedu vjere i za sveto sjedinjenje najvećeg i najnesretnijeg slavenskog naroda. Molimo se naročito u mjesecu srpnju sv. Ćirilu i Metodiju za svoju nesrećnu braću. Molimo se i za naš dragi hrvatski narod, da sačuva baštinu sv. braće, pa da se ne da prevariti od komunističkih bezbožnih huškača.

Dr. K. D.

BOLJŠEVICI I DALJE VODE RAT PROTI VJERE

U posljednje vrijeme stizale su do nas vijesti, kao da je bezbožnički rad ruskih komunista protiv vjere jenjao.. Nu iz boljševičke štampe, kao i iz privatnih vrela se razabire, da tomu nije tako. Boj protiv vjere traje bez prestanka. Evo za to nekoliko dokaza.

Boljševički časopis »Pravda« pisao je prigodom jubileja Saveza bezbožnika ovako o uspjesima i radu posljednjeg vremena: »Tečajem posljednjih godina izvršen je veliki posao. U tvornicama, poduzećima, kolhozama i sovhozama postojalo je i radilo 50.000 bezbožničkih ćelija, koje su brojile 5 milijuna članova. Usto ima Savez bezbožnika preko 2 milijuna borbenih bezbožnika. Uređeno je preko 30 protuvjerskih muzeja. Godimice je održano preko 10.000 bezbožničkih predavanja. Godine 1935. bilo je primjerice samo preko uskrsnog vremena organizovano 3665 konferencija i sastanaka. Protuvjerske naklade izdadoše godimice 80 novih znanstvenih djela ne računajući ovamo časopise i brošure.

Istom prigodom izjavio je komesar za bezbožni pokret u Rusiji Jaroslavski, da se protuvjerska propaganda imade i dalje voditi s najvećom energijom i da jubilej Saveza bezbožnika imade izrabiti u bez-

božničke svrhe. Pri tom je pokazao na osobu Staljina, koji da svojim radom pokazuje najbolje metode za protuvjerski rad. U istom smislu govorili su govornici raznih boljševičkih organizacija. Cijela svečanost se svršila odašiljanjem pozdrava umnom vođi svjetskog proletarijata, organizatoru i začetniku svih naših pobjeda, drugu Staljinu«.

Ove godine zatvoren je cijeli niz crkvi. Tako je zatvorena crkva u kolhozi Kirov blizu Moskve, pa je pretvorena u kazalište. U Ingovinu kraj Voronega pretvoriše crkvu u državnu kancelariju. U Pareskama u istom kraju načiniše iz crkve javnu kupelj i brijačnicu. U Rakitama pretvoriše crkvu u klubske prostorije. Isti udes zadesio je hram u Jumanli Sergijevoj i na kolhozi Boljševik.

»Bezbožnik« navodi ove podatke, odaje svoju radost i dodaje, da »bezboštvo napreduje«. Posljednji brojevi »Bezbožnika« i «Antireligioznika« god. 1936. nastavljaju podstrekavati borbu protiv kršćanstva, a napose protiv katoličke crkve. Jednako se žestoko obara na katoličku crkvu službeni časopis Kominterne »Le Correspondance internationale«.

Posebnu pažnju posvećuju bezbožnici odgoji mladeži. Gđa Krupskaja, udova Lenjinova, potcrtava u »Bezbožniku«, da je ateistička odgoja mladeži glavni cilj sovjetske vlade. U pučkoj školi, na srednjoj školi i na univerzi utuvljuje se djeci, kako vjera spada među priče i bajke, kako ugnjetava radnike, kako je vjera otrov za narod, neprijatelj prosvjete i zdravlja.

Doista još teške su uvijek prilike u Rusiji. Još uvijek postoje razlozi, da sklapamo ruke i da sa svetim Ocem Papom Pijom XI. vapimo: »Spasitelju svijeta, spasi Rusiju!« Još uvijek postoje razlozi, da se molimo sv. braći Ćirilu i Metodu, neka ne dopuste da propadne djelo, koje su oni započeli noseći luč sv. vjere na Kerson. Još uvijek postoje razlozi, da zazivamo pomoć Bogorodice Djeve, neka spasi nesretni ruski narod, koji ju je kroz stoljeća tako pobožno štovao!

Dr. K. D.

SV. ĆIRIL I METOD
Prigodom blagdana slavenskih apostola i proslave svršetka jubilejske ćirilometodske godine 5. srpnja

VIJESTI

Na što misli ruska mladež? Unatoč protuvjerske odgoje i bezbožničkog pokreta ipak ima tragova u ruskim novinama, da ruskoj djeci nisu još uvijek mogli iščupati težnju za Bogom. Časopis »Za komsomolskoje prosvěstenie« donosi dopis jedne učiteljice iz Batuma, u kojem stoji ovo: Jednoga dana zapitaše učiteljicu učenici VII. gimn. razreda, otkuda su došli ljudi na zemlju, kada iza potopa nije ostao nitko živ. Učiteljica je odgovorila, da potopa nije bilo, nego da spada među legende. Nu djeca su je stala uvjeravati citatima iz Biblije, da je to potop postojao. Nju je zanimalo, odakle to djeca znadu. Sada je saznala, da oni čitaju Bibliju i Evanđelje. Boljševički časopis dodaje, da slični slučajevi karakterizuju nesamo školu u Batumu, nego i mnoge druge škole. Dakle među učenicima postoji zanimanje za sv. Pismo i unatoč bezbožničke odgoje. — Isti časopis navodi i drugi slučaj iz Odese. Dva učenika htjeli su svakako doznati nešto o Bogu. Bojali su se pitati svoje učitelje i svoje roditelje, pa su zaustavljali nepoznate ljude na ulici, da im riješe zagonetku o Bogu. Zanimljivo je čime se bave ruski učenici i što ih muči. Nadamo se, da će jednoć svanuti drugo doba, kad će se ruska duša vratiti k Bogu, od koga ju danas silom rastavljaju!

Stalinova laž. Ruski svemogući Staljin dao je američkomu novinaru izjavu, da sovjetski komunisti ne pomažu i nisu nikada pomagali revoluciju u stranim državama, i da nisu nikada imala nakanu provoditi svjetsku revoluciju. I to on govori, nakon što je dokazano, da je ruski novac plovio u Meksiko i u Španjolsku i u Francusku, da digne revoluciju! Staljin ima doista čudan pojam o mozgovima evropskih i američkih buržuja!

Prisilna robota u Rusiji. U ožujku (martu) ove godine propisana je prisilna robota za sve seljačko pučanstvo ruske države. Članovi kolhoza i samostalni zemljoradnici dužni su besplatno raditi 6 dana u godini na cestama i putovima, te u to doba dati građevnim organima podvoz, kola strojeve i drugi inventar. Oni, koji plaćaju kao pojedinci seosko-gospodarski porez ili dohodarinu, dužni su raditi 12 dana u godini sa svojim podvozom i dopravnim sredstvima. Ovoj raboti potpadaju svi muževi od 18 do 45 godina i sve žene od 18 do 40 godina. Pa onda se ufaju komunisti prigovarati srednjemu vijeku ili tlaki stare ruske aristokracije (bogataša)!

Udes komunističkih vođa, koji padoše u nemilost sadanje sovjetske vlade, prava je slika komunističke zahvalnosti. Prijašnji sovjetski poslanik u Parizu Rakovskij živi negdje u srednjoj Aziji kao prognanik bez nade na povratak. Kamenjev, kojega su zvali »mozgom komunističke stranke« i Zinovjev, nekadanji diktator lenjingradski, utamničeni su negdje na Uralu i potpuno odvojeni od svijeta. Kljapnikov, taktički vođa petrogradske revolucije, koji je god. 1917. predao vladu Lenjinu, nalazi se u sibirskom izagnanstvu, gdje baš sada teško bolestan očekuje smrt, da ga izbavi od patnja. Mnogo drugih saradnika Lenjinovih bilo je god. 1932. radi svog odvojenog mišljenja protiv svemogućeg Staljina jednostavno postrijeljano. Tako boljševički svijet plaća svojim vođama!

Nagrada Dimitrovu. Izvršni odbor komunističke stranke u Moskvi darovao je generalnomu tajniku Kominterne Dimitrovu krasnu vilu kod Moskve sa zemljištima, nekada vlasnost kneza Golicina. Tako umjesto stare ruske aristokracije nastaje nova! Staro, samo u novom obliku!

Židovi na istaknutim mjestima. Poznato je, da su na svim istaknutim mjestima komunističke Rusije baš Židovi. Jedan mali prilog k tomu je slijedeći: Ministarski savjet (Savez Socijalističkih Sovjetskih Republika) SSSR osnovao je kod pučkog komesarijata za gospodarstvo odsjek za gospodarstvo. Od 42 člana imade ih tamo 29 Židova. Čini se, da ti ne će nikad trpjeti glada!

Bogati komunisti opet imadu služinčad. S početka su komunisti vikali, da svaki drug u Rusiji mora raditi, da nitko ne smije drugomu služiti. Oni su progonili sve, koji su imali služinčad. Nu sada se prilike promijeniše. Kako javlja »Socijalistički Vjesnik«, organ t. zv. menševika u Parizu, prijavilo se savezu domaće služinčadi u Moskvi 70.000 osoba. Znak je, da se bogati prvaci komunistički opet daju dvoriti od služinčadi!

Društvene vijesti.

Članarina i prinosi. U ime članarine i prinosa poslaše centralnoj upravi »Apostolata«, kako slijedi: Ana Kremer, povjerenica u Valpovu, 62.— Din; Župni ured u Privlaci 50.— Din; Terezija Leopold, povjerenica u Zagrebu, 30.— Din; Župni ured u Vagancu 30.— Din; Josip Puceković, župnik u Dubrancu, 10.— Din; Gustav Habunek, župnik u Jakuševcu, 10.— Din; Stjepan Mikulček, župnik u Kravarskom, 10.— Din; Andrija Busija, župnik u Novom Čiču, 10.— Din; Josip Majsec, župnik u Odri, 10.— Din; Stjepan Šoštarić, župnik u Starom Čiču, 10.— Din; Mijo Posavec, župnik u Sv. Klari, 10.— Din; Ivan Stančić, župnik u Ščitarjevu, 10.— Din; Mijo pl. Stepanić, župnik u Vel. Gorici, 10.— Din; Ivan Pavličić, župnik u Pos. Bregima, 10.— Din; Blaž Buntak, župnik u Ivanić Kloštru, 10.— Din; Josip Telebar, župnik u Dubravčaku, 5.— Din; Župni ured Smiljan 10.— Din; Župni ured Divjake 20.— Din; Župni ured Zavalje 10.— Din; Župni ured Grižane 42.— Din; Župni ured Vaganec 40.— Din; Župni ured sv. Matej 162.— Din; Nikola Mašić, prof. u Gospiću, 20.— Din. — Plemenitim darovateljima neka Gospodin Bog obilno plati!

»Apostolat Sv. Ćirila i Metodija« pod zaštitom Bl. Djevice Marije je nabožno društvo za sveto sjedinjenje. Dužnosti članova jesu ove: 1. Članovi mole dnevno 1 Očenaš i 1 Zdravu Mariju s dodatkom: »Presveta Djevico Marijo, moli za nas! Sv. Ćirile i Metodije, molite za nas!« 2. Članovi plaćaju barem pol Dinara mjesečno (6 Dinara na godinu). Siromašni članovi plaćaju koliko mogu. Ne mogu li plaćati ništa, neka obave samo propisane molitve. Članovi dobivaju ove oproste: Potpun oprost uz običajne uvjete na dan upisa, na blagdan sv. Ćirila i Metodija ili u osmini, na Bogojavljenje, na blagdan Bezgrješnog Začeća Bl. Djevice Marije ili u osmini, na blagdan sv. Mihaela arhanđela, na blagdan sv. Josipa, na blagdane apostola, svaki mjesec u jedan dan po volji, na čas smrti. — Nepotpun oprost od 100 dana dobivaju članovi za društvenu molitvu, te za svako dobro djelo, učinjeno u svrhe Apostolata«. Članovi se upisuju u društvo kod svog nadležnog župnika.

Nova jeronimska knjižica po dinar izlazi 15. srpnja pod naslovom

RODITELJI I DJECA

Napisao Luka Perinić

To je za svaku katoličku obitelj najvažnija knjižica iza one, koja je prošle jeseni izašla pod naslov „Obitelj bez djece — narod bez budućnosti".

Zato treba da se svuda raširi i čita.

Samo 1 dinar

SVETIŠTE MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU

Vijesti iz Svetišta

Prvi radovi oko nove bazilike. Budući je nacrt odobren, pristupilo se je ovih dana prvim radovima. Na gradilištu je podignuta baraka, izdubene jame za plot oko gradilišta, pomoću svrdla istražene naslage do dubine od 10 metara, izgrađen put za odvoz zemlje i onda se započelo s iskapanjem zemlje za temelje, koji će biti vrlo duboki. Radi zakašnjelog odobrenja nacrta, poduzetnik je s početnim radovima zakasnio za više od mjesec dana, pa će uslijed toga izgradnja kripte biti dovršena istom svršetkom rujna ili početkom listopada, mjesto svršetkom kolovoza.

Rad na nacrtu kripte. Neutrudivi dobrotvor ovog Marijina Svetišta, gosp. prof. Josip Plečnik, nastavlja sa svojim detaljnim izrađivanjem nacrta kripte. Budući će kripta za dosta vremena služiti kao crkva, na zamolbu uprave Svetišta, podignuo je visinu kripte na 4 metra i udesio, da će, uz pobočne prozore, biti opskrbljena još sa 28 prozora na stropu kripte. Uz glavne stupove, koji će biti okrugli, predviđen je velik broj vitkih stupova, koji će krasiti kriptu. Nadzor nad gradnjom vrši gosp. Ivo Senk, poznati zagrebački inžinjer.

Dobrotvori za glavni oltar u kripti. Kako nas do završetka izgradnje kripte ne dijele nego 3 mjeseca, od potrebe je, da već danas mislimo barem na glavni oltar kripte. Gosp. arhitekt prof. Plečnik će se pobrinuti, da oltar bude odgovarao stilu i ljepoti kripte. Mi ćemo pak vruće moliti Majku Božju Lurdsku, da nahadne jednog ili više imućnih dobrotvora, koji će taj oltar darovati i tako sebi podignuti najtrajniji spomenik.

Znatniji milodari za novu Lurdsku Baziliku u Zagrebu. Darovali su: Svitlanović Mato, Zagreb, 1000 din. (hiljadu); Seder Beata, kuma novog Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Cagarić Josipa, kuma Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Forster Josip, dobrotvor, Zagreb, 2000.— din; Delija Mirko, dobrotvor, Zagreb, 1000 din (prvi obrok); Msgr. dr. Svetozar Rittig, hiljadar, Zagreb, 1000.— din; Cella Valentin, kum Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Čorko Oliva i Lovro, hiljadari, Zagreb, 1000.— din; Erber Paula, kuma Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Barić Marija, kuma Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Culing ud. Marija, Trebinje, 1000.— din (hiljadar); Kliman Josip, kum Svetišta, Zagreb, 1000 (prvi obrok); Mrkša Herma, kuma Svetišta, Zagreb, 1000.— din (prvi obrok); Težak Ljubica, kuma Svetišta, Zagreb, 1000.— din (prvi obrok); Svoboda Zlata, kuma Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Vuksan Katarina, kuma Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Cvitanović dr. Šime, kum Svetišta, Glina, 5000.— din; Pilaj ud. Marija, kuma Svetišta, Zagreb, 2000.— din (prvi obrok); Mons. dr. Janko Šimrak, kum Svetišta, 100.— din (prvi obrok); Hrustić Franjo, kum Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Lončar Matilda, kuma Svetišta, Zagreb, 500.— din (prvi obrok); Lomnicki Krešimir, kum Svetišta, Zagreb, 360.— din (prvi obrok); Organizacija kućevlasnika, Zagreb, Zvonimirova ulica, 2000.— din; Pernar Ankica i Torbar Jelka, kume Svetišta, Zagreb, 5000.— din; Hrvatski Radiša, središnjica Zagreb, (g. Prpić Milan), kum Svetišta, 2500 din (prvi obrok); Vrbanić dr. M., Zagreb, 1000.— din; Horvatović Stjepan, kum Svetišta, Zagreb, 100.— din (prvi obrok).

Dragocjeni predmeti darovani Svetištu. N. N. Zagreb, dva zlatna prstena. — Knežić Rozalija, Zagreb, 1 zlatni prsten. — Vidmar Franjo, Zagreb, 11 austr. srebrenih forinta. — N. N., Zagreb, 1 zlatni prsten, 1 zlatna naušnica. — Glazer Marija, Zagreb, 2 stare naušnice. — Radović Anka, Zagreb, 1 zlatni prsten, 1 zlatnu naušnicu.

Pomoć Majke Božje Lurdske. Kuma Svetišta, gđa Josipa Cagarić moli nas, da iznesemo njezinu zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj, za očitu pomoć u njezinoj teškoj bolesti. Čir na želucu, u vezi sa slabosti srca doveo ju je pred samu smrt. Liječnik je sa svoje strane učinio sve, da spasi njezin život, ali je na koncu morao izjaviti, da je tok bolesti jači od njega, te je 15 lipnja 1926. rekao, da još toga danas može da popusti srce i uslijedi katastrofa. Gospođa Cagarić se je obratila onoj, koja dnevno i u Lurdu i po svem svijetu pokazuje, da znade pomoći i kad liječnička znanost ne može pomoći. Dozvala je jednog franjevca iz Svetišta Marije Lurdske, primila sve sakramente umirućih i uzela lurdske vode. Tog istog dana osjetila je poboljšanje, koje se narednih dana nastavilo. Prestala je potreba umjetnog hranjenja i ona je već 22. lipnja ustala iz kreveta, zahvaljujući očitoj pomoći Majke Božje Lurdske.

Slika Marije Lurdske. Velika slika lurdske špilje našega Svetišta još nije gotova. Netom bude gotova, bit će dostavljena gospodi kumovima i gospođama kumama te dobrotvorima (hiljadarima) Svetišta.

Zahvalnice

Zahvaljujem Gospi Lurdskoj za mnoge primljene milosti.

F o j n i c a, 2 III 1936.

Josipa Momčinović

Najljepše zahvaljujem dragoj Gospi Lurdskoj na primljenoj milosti.

S t o n, 9 IV 1936.

Katica Matičević

U mojoj velikoj nevolji, koja me je snašla bolešću moga nećaka, doktor je davao slabe nade u ozdravljenje. Ja sam se pouzdala u pomoć Majke Božje i nisam se prevarila. Moj je nećak sada zdrav. Majci Božjoj neka je najljepša hvala. Prilažem dar za Svetište.

I s t, 3 II 1936.

Ivanka Babajko

Šaljem svoj milodar za Svetište iz zahvalnosti za pomoć Majke Božje Lurdske, koju mi je iskazala u tome, što mi se je sin sretno povratio i sretno uspio kod ispita.

Virovitica, 19 I 1936.

Z. Lj. i S.

Sv. Josip pomogao mi je u mojoj najvećoj nevolji. Dijete mi nije moglo hodati, noge su mu bile ukočene. Molila sam se sv. Josipu i svoje dijete na rukama donijela u zavjetnu crkvu sv. Josipa. Kad sam došla kući, moje je dijete prohodalo. Neka bude hvala sv. Josipu.

Stara Novalja, 20 I 1936.

Marija Peronić

Zahvaljujem našoj Gospi Lurdskoj, presv. Srcu Isusovu i Antunu za preveliku milost u izvanredno tešku slučaju.

St. Mikanovci, 3 II 1936.

Marija Jerković

Moju majku, braću i sestrice zadesila je velika tuga i bol, što nam je prouzroči ljudska zloba. Gotovo da smo pamet izgubili. Učinila sam zavjet dragom Isusu, bl. Dj. Mariji bez grijeha začetoj, sv. Josipu, dušicama čistilišta, sv. Terezici, sv. Antunu, bl. biskupu Langu i molba mi bi uslišana. Radilo se je o stvari u kojoj nitko na ovome svijetu nije mogao pomoći.

Zagreb, 22 III 1936.

Margita Stopić

Zahvaljujemo se Majci Božjoj, presv. Srcu Isusovu, sv. Josipu i sv. Antunu na primljenim milostima.

Pos. Podgajci, 1936.

Obitelj Županjac

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Antunu na primljenoj milosti prigodom teške bolesti moje kćerke Mire.

Zagreb, 7 III 1936.

Buić Ana

Zahvaljujem dragoj Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje. Prilažem dar za njezino Svetište.

Zagreb, 2 III 1936.

M. Pilepić

U znak zahvalnosti Majci Božjoj Lurdskoj za uslišane molbe i želje šaljem milodar za njezino Svetište u Zagrebu.

Zagreb, 6 I 1936.

Nada Hajdinjak

Prilažem darak za Svetište u znak zahvalnosti prema Majci Božjoj Lurdskoj, koja mi je ozdravila moje dijete.

Činkovci, 13 I 1936.

Ana Belić

Za uslišanu molitvu na korist moga djeteta zahvaljujem Gospi Lurdskoj. Za gradnju njezina Svetišta šaljem svoj milodar.

Omišalj, 6 XI 1935.

D. F.

Zahvaljujem dobrome Bogu i Majci Božjoj Lurdskoj za sretan porod. Prilažem svoj doprinos za Svetište.

Hrvatskovo, 11 XII 1935.

Josipa Kain

Hvalim dragoj Gospi Lurdskoj na uslišanoj molbi, da su mi obadva sina položila maturu. Primite milodar za Svetište.

Vinica kraj Varaždina.

M. C.

Već dvije godine dugujem zahvalnicu M. B. Lurdskoj za izravnane prepirke u kući.

Gorjakovo, 27 XII 1935.

Antonija Ilić

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Josipu na osobitoj milosti, koju sam primila. Nenadano sam oboljela i morala se podvrći operaciji (već po treći put). Vruće sam se molila devetnicama mojim nebeskim zagovornicima i oni su uslišali moj glas i moje molitve. Operacija je bila teška, ali je dobro uspjela.

Zato se od srca zahvaljujem mojim nebeskim zagovornicima na svim primljenim milostima i dobročinstvima.

Draga Sušak, 24 IV 1936.

M. Stipković

NAŠI MILI POKOJNICI:

Stari: Vicić Ivanka.

Varaždin: Otilija Supan, povjerenica, Svetišta, velika dobrotvorka Svetišta i oduševljena povjerenica našega Glasnika.

Zagreb: Bedijanec Andrija — Usinec Marija — Šibak Eugen — Zebovec Marija — Neidhart Olga — Antolković dr. pl. Josip — Južić ud. Anka — Zebauc Marija.

Gračani — Zagreb: Dolovčak Kata — Odić Anica.

Preporučamo ih u molitve! Počivali u miru!

PREPORUČUJU SE U MOLITVE.

Stenjevac: Mihić Aleksandrina.
Oriovac: Rukavina Milan i Magdalena.
Boka Kotorska: N. N.
Beograd: M. D.
Zadar: Mena Stuparić.
Karlovci: Obitelj Plih.

Milodari za Svetište

JEDNOKRATNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA

Po Din 5: Jalđa Mijolić, Wolf Slavka, Pelitić Josip, Rožić Katica, Živković Roko, Janeković Zora, Katalinić Marija, Majner Josip, Drvar Magda, Alapija Ivo, Ludaš Vjekoslav, Pohleven Ljudevid, Vitojević Dušan, Bogatirov Zlata, Vajdić Dragutin, N. N., Žunac Janko, Priboušić Katarina, Mudrinić Danko, Vodanović Ivanka, Kuzminović i Mladić, Vabljan Bašić, Zuroja Pepica, Mihalinec Ana, Rečić Pavao, Marinko Marija, Beljak Karolina, Kardum Ivan, N. N., Prebeg Mi-

lan Wagner, Špigelski Antonija, Šek Slavko, Šver Martin, Fadljević Mijo, Hus Velimir, Komerički Barica, Petrić Ivo, Sevis-Sales Marija, Segović Rozalija, Velak Antonija, Smiljan Milka, Sekčević Katarina, Matijaš Franjo, Frković i drug, Vuković Petar, Rogović Viktorija, Aleksijević Aleksandar, Jemček Alojza, Trsenski Marija, Viberal Oskar. Erzijuk Josip, Kranjc Leonard, Kral Rudolf, Deželić Tihomir, Špica Mila, Rukavina K., Rukavina dr. Vladimir, Mesić A., Crnkov Andrija, Međeral Viktor, Bertić Jakov, Kipac Julijan, Kovačić Marija, N. N., Golner Olimpija, Fijan Katica, Doneli Božo, N. N., Zenić Mate, Klarić Katarina, Santl Anka, Kalivoda Lila, Vidmar Petar, Penger Terezija.

Po Din 10: Cvetko Josip, Klobučar M., Vlč. žup. Sv. Marije, Zaiček Marija, Vavčić Anka, Mikulić Marija, Cavčić Anka, Mikulić Melanija, Jutreša Marija, Saltar Fanika, Šuškijević Ivan, Binder Franjo, Bazianu Štefica, N. N., Braća Benići, Malogorski Vjera, Sabaš Đuro, N. N., Turk Leopold, Kornfein Franjo, Popović Bela, Križek Zora, Albert Mira, Rauker Mira, Rukavina Marija, Fink Ivana, Margetić Anđela, Gereš Josipa, Samberger Franz, Zajc Zdenka, Naglić Milka, Gmaz Josip, Cvjetko Josip, Lukas prof. Filip, Šimunić Josip, Lorković Blaž, Delić Ivan, N. N., Cerovski Ljubica, Hribar Danica, Sustić Štefanija, Sgurić Eugen, Prpić Marija.

Po Din 15: Vuksan Franciska, Vunić Vesna.

Po Din 20: Čorko, Žukčić Marija, Megyry Stjepan, Božić Terezija, Melkus, Mongorović, Iveta Nikola, Zisko Josipa, Račić Agneza, Habek Jeane (u zahv.), Kovačević Šef, Kasun Terezija, Freskar Maks.

Po Din 25: Huzek Josipa.

Po Din 30: Margetić Marija, Rez Alojza, N. N., Hofer Marija, Potočnjak Sofija, Kranjc Marija.

Po Din 50: N. N. (u zahv.), Dolenac Ruža, Marijina Kongregacija Presv. Srca Isusova, Margetić Anđelka, Znidaršić Terezija, Gobac Katica, Kovačić Josip, Vidak Melanija, Obitelj Starčević, Vađan Eleonora, Vlč. Turato, kan.k., Jakoby Vilma, Valenteković Olga, M. A. (u zahvalu).

Po Din 70: Jezić Anica.

Po Din 100: Drenski Fabijan, Ajdinak Nada, Mašeg Mirko, Kranjc Lucija, Skala Rudolf, N. N., Građevno poduzeće Antun Res, K. L. Forster Josip, Vojvoda Andrija (u zahv.), Žerjav Viktor, Klemenčić Zora (u zahv.), Valentić Zora, M. Katarina, Jakovac Dragutin, N. N., Dabac Hermina (u zahv.), Zgurić Eugen, Spehar Ana (u zahv.), Škvorc Marija (u zahv.) Golub Anđela (u zahv.), Doležal Marija, Šakić Cecilija (u zahv.), Starčić Marija, Starčić Vjekoslava, Grubišić Pavao, Kovačić Marija, Obitelj Škrnjug, Janok Karolina, Kvas Katarina (u zahvalu), N. N., Freibe Antonija, Kovač Mihalj, Krizman Matilda, N N., Grgić Anka, Dapčić Paula, N N., Mavrinac Suzana i Dragutin, Lončar Nikolaja, Bujan Antun (Los Angelos), Kušević Spindijon.

Po Din 120: Pracanović Ludovika, Krmpotić Josip, Požega Barica, Halužan M., Geber Agneza.

Po Din 200: Jakoby Vilma.

Po Din 150: Kovačić Marija.

Po Din 500: Vrbanić Marija, Makale Marija.

Po Din 550: T. Z.

Po Din 600: Horvatović Stjepan.

»Serafsko Cvijeće«. Priručnik i molitvenik naročito za članove Trećega reda sv. Franje. Priredio o. Dionizije Andrašec, franjevac.

Može se s pravom ustvrditi, da je »Serafsko Cvijeće« naš najobilniji i najpotpuniji molitvenik. Sa solidnom obradbom i izborom materijala pretstavlja pravo književno djelo.

Obzirom na vanjštinu i opremu uz tako bogati sadržaj ne može se željeti nešto ukusnije i praktičnije. Već na prvi pogled mora se svakomu svidjeti!

Nijedan trećoredac, naročito upravitelji, nebi smjeli biti bez ovog odličnog molitvenika.

U platno uvezan s poštarinom stoji Din. 25.—, a u kožu uvezan Din. 60.—. Naručuje se kod uprave Glasnika sv. Franje, Zagreb, Kaptol 9.

DOPRINOSI IZ POKRAJINE.

Baška: Vlakančić Dinko 50.— Din; **Badljevina:** Verhar Irma 20.— Din; **Biograd:** Heger Vinka 10.— Din; **Bakar:** Franicisković dr. Josip kan. 30.— Din; **Bošnjaci:** Šumanovac Manda 10.— Din; **Blato:** Petković Mici 10.— Din; **Bjelovar:** Gašpar Marija 10 mj.; **Cerje Tužno:** Mihalić Anka 10 mj.; **Čepče:** Trogrlić Petar 10.— Din; **Čakovec:** Laboš Danica 20.— Din, Odić Barica 50 mj. **Dubrovnik:** Bracanović Mila 30.— Din; Liepopili Ante 50.— Din; **Draganiči:** Bubinić Ignata 20 Din; Čop Ilanka 5.— Din; **Delnice:** Šipek Josip 10.— Din; **Đurđevac:** Švaco Vladimir 7.50 Din; **Farkaševac:** Jandroković Katica 25.— Din; **Gruda:** Glanc Pave 10.— Din; **Golnik:** Bačić Marija 40 mj.; **Gospić:** Golubić Marija 30.— Din; **Gračac:** Lukić Olgica 20 mj.; **Hrvatska Kostajnica:** Luburić Mijo 5.— Din; **Hlebinje:** Ujlaki Emil 40.— Din, Janceković Mara 20.— Din; **Irig:** Karalić Mara i Ružica 10.— Din, N. N. 2.— Din; **Jurovski Brod:** Crnić Mirko 10.— Din; **Jastrebarsko:** Pšeničnik Ljubica 10 mj., Majerović Janko 10.— Din, Tunuković Roza i Luka 10 mj., Brestić Albert 10.— Din, Majerović Agata 10.— Din; **Krapina:** Vrnuk Štefa 10.— Din; **Kostajnica:** Fröhlich Antuna 10 mj. **Kaštel Sućurac:** Kraljević Ljubo 30.— Din; **Kostajnica:** Fröhlich Ferdo, žup. 100.— Din; **Kraljevica:** Mons. Valjato Ivan 40.— Din; **Karlovac:** Bledšnajder L. 130.— Din (povjerenik); Priselac Cenika 50.— Din, Ribić Marija; **Kaštel Stari:** Vicić Ivanka 20.— Din (povjerenik); **Lasinski Sjeničak:** Šikić Katica 20.— Din; **Ludbreg:** Kain Josipa 20.— Din; **Mala Subotica:** Grašić Stjepan 100.— Din; **Međurić:** Sečen Ivan 10.— Din; **Mitrovica:** Sarka Katarina 30.— Din; **Novigrad Podrav:** Vizovari Stjepan 100.— Din (mjeseč.); **Osijek:** Ludvig Jozefina 10.— Din; Pavlović Sidonija 20.— Din; Dejanović Veronika 50.— Din; **Ogulin:** Lovnički Ivan 25.— Din, Volek Katica 20.— Din.

Sveta Zemlja

Nemiri u Svetoj Zemlji nastali su 19. travnja te još uvijek traju. Arapi su se pobunili protiv Židova, koji hoće da budu gospodari Svete Zemlje. Arapi traže, da se Židovi ne smiju više doseljivati u Palestinu. U 15 godina naselilo se ondje Židova već preko 300 tisuća, pa ako tako dalje pođe, mogli bi židovi već za deset godina imati većinu u Svetoj Zemlji, a to Arapi ne dadu. Englezi su se obvezali Židovima pomagati, pa ne će da popuste Arapima. Zato se prilike sve više zaoštravaju u Palestini. Veliki su štrajkovi. Arapi navaljuju na židovska sela i gradove, na željeznice, autobuse i automobile, koje moraju da prate engleski vojnici. Radi svega toga sada dolazi malo hodočasnika i putnika u Svetu Zemlju, a mnogi Židovi bježe iz nje. Arapi ne navaljuju na kršćane. Ali radi štrajka ne dadu ni to, da se na kršćanskim crkvama i zgradama zida i radi. Ako bi se šta radilo, to bi noću Arapi došli i razrušili te tako napravili mnogo štete. Bombe praskaju, puške pucaju, žetva se pali, telefonske i telegrafske žice se ruše, dućani su zatvoreni, oskudica na hrani se osjeća, skupoća raste. Od Jerusalema do Betlehema stajala je prije vožnja automobilom 35 dinara, a sada stoji 250 dinara, i još treba platiti i engleskog vojnika, koji prati auto, da ga zaštiti od arapske navale. U takvim nesigurnim prilikama dakako ne može ni naše hrvatsko hodočašće ići u Svetu Zemlju, nego tek kasnije u jesen, ako dotle ondje opet bude mirno.

Hrvatski jerusalemski oltar bl. Nikole Tavelića postavljen je iza izložbe Svete Zemlje od 15. travnja u zagrebačkoj crkvi sv. Blaža. Tu ga dolaze vidjeti nesamo zagrebački katolici i pred njim se pomoliti, nego i mnogi stranci. Svi se dive krasnom tom oltaru, koji će biti prvo hrvatsko svetište u Spasiteljevoj domovini.

Za naš jerusalemski oltar darovale su krasan oltarnik hrvatske seljakinje iz Bošnjaka u Srijemu, časne sestre sv. Križa iz Zagreba i kongreganistice na čelu s Lucinkom Dujmušić iz Tuzle u Bosni, a primljeno je i drugih manjih darovanih stvari za oltar. Svima neka Bog po zagovoru bl. Nikole Tavelića plati! Isto tako onima, koji su pridonijeli darove u novcu, srebrnini i zlatnini!

O ukradenom jerusalemskom kaležu, koji je ukraden sa izložbe Svete Zemlje, možemo sada javiti, da su sredinom lipnja, dakle istom nakon 3 mjeseca, zlikovci pronađeni. Ima ih trojica. Treći još nije uhvaćen. Kalež su škarama za rezanje lima rasjeckali na sitne komadiće i tako bezbožnički posve uništili vrijednost od 5200 dinara. Za novi kalež darovali su plemeniti darovatelji oko 1500 dinara u novcu i nešto u srebrnini i starom srebrnom novcu. S Božjom pomoću i požrtvovnošću plemenitih pobožnih duša smoći ćemo tako nov kalež za naše jerusalemsko hrvatsko svetište.

DJECU U RAZVITKU TREBA NAROČITO PAZITI

Dužnost opreza roditelja kod slabokrvnosti djece, zaostajanja u razvoju itd.

Mnogi roditelji opaze da im djeca između 8 i 15 godine, a katkad i prije počinju gubiti apetit, postaju blijeda i izgube zdravu boju lica, tuže se na umor, ništa ih ne veseli itd. Uzrok je svim ovim pojavama kod djece slabokrvnost, koja nastaje ne samo uslijed pomanjkanja odgovarajuće hrane i drugih razloga, nego je često i naglo razvijanje djece u toj dobi uzrok općeg oslabljenja. U tom vremenu treba dječji organizam i krv naročite hrane, koja će ih ojačati. Jedan od najboljih preparata, koji u ovakovim slučajevima jača djecu je »**Energin**«, sredstvo jačanja krvi, živaca i apetita. Djeca koja uzimaju dnevno po tri male kašike »**Energina**«, lakše preturaju to prelazno doba, zdravija su i jača. Ta ista pojava nazadovanja opaža se vrlo često i kod djece, koja su počela polaziti školu. Do tog su doba djeca bila manje ili više slobodna i po cio dan se igrala i kretala. U školi je dijete prisiljeno, da sate i sate mirno sjedi i da uči. Ova promjena upliviše u vrlo mnogo slučajeva na djecu i ostavlja na njima tragove. Roditeljima je dužnost, da u svim ovakovim slučajevima ne čekaju dok se na djeci počinje pokazivati znakovi jače umornosti, oslabljenja i bolesti, već moraju odmah pristupiti jačanju organizma i krvi svoje djece. To ojačavanje postizava se najbolje s poznatim i isprobanim sredstvom za jačanje krvi »**Energinom**«. Dovoljno su tri male kašike »**Energina**« na dan i djetetu će biti pomoženo. Pojave opće slabosti i depresije opažaju se naročito kod djevojčica u prelaznoj dobi puberteta. Priroda kod djevojčica i žena uopće stavlja na njih veće zahtjeve, naročito što se tiče jačanja obnove krvi. Svaka brižna majka mora paziti na svoje dijete u toj prelaznoj dobi i nastojati, da joj žensko dijete ne zahiri i ne strada u početku svog razvitka u ženu. Djevojčice i djevojke u to vrijeme oslabe, izgube apetit, razdražljive su i nervozne, pate od besanice i drugih poremećenja. Da se svemu tome doskoči potrebno je jačati krv i organizam. To jačanje krvi provodi se uspješno sa »**Energinom**«. Preparat »**Energin**« sadrži u sebi željezo s još nekim važnim i hranivim sastojinama u takovoj formi, da ga želudac lako prima i pruža krvi. U sva tri navedena slučaja »**Energin**« je blagotvorno sredstvo o čemu svjedoče tisuće i tisuće priznanica.

»**Energin**« proizvađa naš domaći Laboratorij »Alga« u Sušaku.

»**Energin**« dobiva se u svim apotekama u zatvorenim (originalnim bocama) od pola litre. 1 boca »Energin« 35 Din. Poštom šalje: Laboratorij »Alga«, Sušak.

3 velike boce »Energin« 110 Din.
6 boca »Energin« 220 Din i 1 boca badava.
12 boca »Energin« 440 Din i 2 boce badava.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe nakladom Hrvatskoga Književnoga Društva sv. Jeronima. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. — Tisak Nadbiskupske Tiskare u Zagrebu. Za tiskaru odgovara: Stjepan Marinović, Zagreb, Kamaufova ulica 16. — Omot je offset-tisak Zaklade Tiskare Narodnih Novina (odgovara V. Kirin. Zagreb, Deželićeva ulica 2.)

ZA NAŠ DOM

Za kuhinju

Juha od boba i zelenja. Bob namoči dan prije u vodi. Taj namočeni bob kuhaj u loncu zajedno s raznim zelenjem (mrkvom, narezanom korabicom, keljem, cvjetačom i drugim, šta već imaš u vrtu). Kad je sve kuhano, načini slabu zapršku i uspi je u lonac, u kojem je juha. Posebno nareži kocke kruha ili žemlje i preprži ih na masti. Posebno nosi na stol u posudi juhu s bobom i zelenjem, a posebno na tanjuru prepržene kocke od kruha. Svaki sebi izgrabi po volji juhe u tanjur, u koji onda stavi prženih krušnih kocaka, koliko hoće.

Paprikaš od mesa s krumpirom. Nasjeckaj luka i pirjaj ga na masti. Naspi po volji paprike. Zatim u to stavi svinjskog ili govedskog mesa, koje si prije narezala na komadiće (kocke), zagusti malo brašnom, posoli, pa zalij sve skupa vodom i pirjaj dalje. Pirjaj dotle, dok meso ne bude prilično mekano. Tada uspi u to i krumpira, koji si prije ogulila i narezala na kocke. Na sve nalij iznova vode i kuhaj. Kad krumpir bude mekan, nosi na stol.

Odresci od kelja. Skuhaj glavicu kelja. Kad je kuhana, nasjeckaj je sitno. U posudi miješaj malo masti (ili maslaca) sa 1 žumanjkom i žemljom, koju si prije namočila u mlijeku i iscijedila. (Mjesto žemlje može biti i bijeli kruh). Tomu primiješaj nasjeckani kelj, malo mrvica od žemlje (ili suhoga kruha), posoli po volji malo i pobiberi, te napokon umiješaj u sve skupa još i snijeg od 3 bjelanjka. Načini male odreske, koje peci na vreloj masti. Ti se odresci jedu mjesto mesa sa bilo kakvim varivom ili sa zelenom salatom.

Mlada bundeva (buča) s vrhnjem. Mladu bundevu oguli, nareži na komadiće, koji su kao prst dugački, i kuhaj u vreloj slanoj vodi. Kad je mekano, dobro ocijedi. Na maslacu preprži mrvice, zalij vrhnjem, metni malo šećera pa prelij to preko bundeve i prekipi jedamput u pečenjari.

Đuveđ. Mlada svinjska rebarca naglo prepeci u masti. Rajčice umoči u vrelu vodu, oguli i nareži. Očisti paprike i nareži na rezance, a nareži i dosta luka. Slaži u šerpu jedan red luka zatim paprike i rajčice, metni jedan red mesa, pospi rižom i posoli; zatim složi iznova red luka, paprike i rajčica, pa red mesa i pospi rižom te posoli, a odozgo pokrij jednim slojem narezanih krumpira. Preko svega prelij masti, zalij sa nešto vode, da bude sočna, i peci u pečenjari.

Bugarski paprikaš. Na masti pirjaj dosta naribanog luka, dodaj soli i crvene paprike i metni svinjetine rezane na velike komade. To pirjaj u pokritoj šerpi. Kad se sok upirja, zalij sa malo vode i dodaj oguljene rajčice rezane na komade., zatim razrezane zelene paprike, na ploškice narezane mrkve, u slanoj vodi prokuhanih mahuna i, ako hoćeš, pirjanih vrganja. Posebno ponudi pirjanu rižu. **S. A.**

Za kućanstvo

Vino od voća. Voćno se vino pravi od zrelog voća. Može se praviti od jabuka, krušaka, ribiza, malina, jagoda, bresaka, trešanja itd. Kod nas je poznato vino od krušaka i jabuka, jer njih kad urode, ima mnogo.

Za pravljenje voćnog vina može se upotrebiti svaka vrsta. Voće treba pobirati rukom, ali pošto to zadaje puno truda i troška, to ga obično stresemo i kupimo sa zemlje. Da se voće ne ukalja, prostrijet ćemo pod voće ponjavu (plahte). Skupljeno voće treba zgnječiti. Tko nema gnječila, taj neka voće razgnječi batom u kakvom čabru ili bačvici. Zatim neka ga ispreša. Za taj je posao najbolja drvena preša. Voćni kom ne smije doći u dodir sa željezom, jer će vino pocrniti. Ako ne prije, a ono makar u čaši. Isprešani ćemo sok usuti u čistu bačvu da u njoj prevrije. Bure ne smije biti napunjeno do vrha, a ozgo neka je zatvoreno vrijeljnjačom. Čim je vrijeme toplije, tim se brže pretvara mošt u vino. Kad mošt prestane vrjeti, nadopuni se bačva. Poslije toga ukloni se vrijeljnjača, te se bačva zatvori drvenim zapušačem, da zrak ne može do vina. Kad se poslije nekog vremena vino posve izbistri, onda se pretoči u drugu čistu bačvu. Valja dakle osobiti obzir uzeti na čistoću, jer će se inače vino pokvariti. Sav alat moramo prije upotrebe i poslije svršenog rada očistiti i osušiti. I. Sitarić.

Pozor!
Aspirin pomaže kod bolova, nahlada i reume.
20 Aspirin-tableta stoje 20 dinara, dakle:
1 Aspirin-tableta samo 1 dinar
Čuvajte se patvorina i pazite na „BAYER"-ov križ.
BAYER
»Bayer« ASPIRIN
Oglas registr. pod S. Br 1802 od 11 XII 1935.

Prošlo je već pola godine, pa sada treba da ispitaju savjest svi pretplatnici „Naše Gospe Lurdske", da li su namirili dužnu pretplatu. Ako to do danas nisu učinili, treba da učine odmah, jer svako zatezanje i neurednost u plaćanju pretplate uvelike koči redovno naše poslovanje i štetuje listu.

ABESINSKA DJECA SE MOLE PRED SLIKOM MAJKE BOŽJE